

Фото: «Цензор»

ПУТІН ПРО ЯДЕРНУ ЗБРОЮ В БІЛОРУСІ

Диктатор владімір путін вирішив залякати світ у відповідь на заяву Великої Британії про надання Україні боєприпасів зі збідненим ураном. росія розмістить свою ядерну зброю у білорусі.

До 1 липня там завершать будівництво сховища. Однак мовиться не про надання білорусі ядерної зброї, щоб нею міг користуватися олександр лукашенко.

Це вже прокоментували в Єврокомісії. Як сказав високий представник ЄС, якщо ядерні плани росії реалізують – будуть наслідки.

На заяву про ядерну зброю вже відреагував високий представник Європейського Союзу із зовнішньої та безпекової політики Жозеп Боррель.

На заяву диктатора також відреагував рад-

ник керівника Офісу президента України Михайло Подоляк. Він зазначив, що путін дуже передбачуваний. І, мовляв, такі дії президента росії свідчать про його страх.

До того ж колишній співробітник КДБ і Служби зовнішньої розвідки росії Сергій Жирнов переконаний, що колективний Захід не буде терпіти такі погрози Росії.

Китай теж виступив проти розміщення російської ядерної зброї у Білорусі. У Китаї вважають, що треба знижувати стратегічні ризики, а не підвищувати їх.

«За нинішніх обставин усі сторони мають зосередити зусилля на дипломатичному шляху для мирного врегулювання української кризи та спільно сприяти розслабленню ситуації», – зазначив речник МЗС Китаю.

МІНІСТР ОБОРОНИ КАНАДИ ЗУСТРІЛАСЯ ІЗ ПРЕДСТАВНИКАМИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Міністр оборони Канади Аніта Ананд провела зустріч з очільниками Конгресу Українців Канади.

Про це у «Твіттері» повідомила сама Аніта Ананд.

«Провела продуктивну та цікаву зустріч з очільниками Конгресу Українців Канади. Підтримка Канадою України – непохитна й

ми продовжимо надавати Україні військову допомогу, необхідну їй для боротьби та перемоги у цій війні», – заявила Ананд.

На зустрічі із міністром була присутня голова Конгресу Українців Канади Олександра Хичій і виконавчий директор КУК Ігор Михальчишин.

Фото: Anita Anand / Twimpep

«МИ СИЛЬНІ НАШОЮ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ!»

Фото: Вікіпедія

31 березня 1873 року на Полтавщині народився Микола Міхновський, адвокат, ідеолог самостійницької течії в українському русі початку ХХ століття.

«Як не можна спинити річку, що, зламавши кригу на весні, бурхливо несеться до моря, так не можна спинити націю, що ламає свої кайдани, прокинувшись до життя».

Микола Міхновський

РПЦ І КРЕМЛЬ ПОДІЛЯЮТЬ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ТАКІ ЗЛОЧИНИ В УКРАЇНІ, ЯК ВИКРАДЕННЯ ДІТЕЙ

російська церква поділяє відповідальність за військові злочини, скоєні в Україні, разом із політичною владою цієї країни, заявив Вселенський патріарх Варфоломій I, який перебував з візитом у Вільнюсі.

«Церковні та державні лідери в росії були співучасниками злочину агресії та поділяють відповідальність за такі злочини, як шокує викрадення українських дітей», – сказав патріарх під час участі в конференції з міжкультурного та релігійного діалогу в Сеймі Литви, передає «LRT».

Вселенський патріарх стверджував, що з часів царя російська політична влада прагне інструменталізувати релігію та використовувати її у своїх цілях. Це робиться і зараз, оскільки кремлівський режим пропагує ідеологію «русского міра».

«Особливо важливим у цьому аспекті є панславизм – ідеологія, згідно з якою всі слов'яни повинні об'єднатися під керівництвом москви, це глибоко расистська ідеологія ХІХ століття, яка знайшла своє релігійне вираження в етнофілетизмі, який Константинополь засудив як ересь у 1872 році», – сказав Варфоломій I.

За словами патріарха, релігія стала маргіналізованою, її використовують для досягнення геополітичних і політичних цілей.

«Нинішня криза в Україні, яка відбувається через неспровоковану російську агресію, є епіцентром геополітичного землетрусу. Європа прокидається від глибокої ілюзії, бо вважала, що війна в Європі залишилася в минулому. Хоча Європа була інтелектуально не готова до цього, вона швидко адаптувалася до ситуації за допомогою таких держав-членів як Литва», – сказав Варфоломій I.

«Ця війна, безсумнівно, вплине на розвиток Європи та світу. Ця криза в Європі пов'язана з найбільшим викликом у православному світі», – сказав він.

Вселенський патріарх сказав, що після війни потрібно буде відбудувати Україну не лише фізично, а й духовно. Голова Ради європейських єпископських конференцій архієпископ Вільнюса Гінтарас Грушас, зі свого боку, на конференції заявив, що забарвлення цієї війни релігійним відтінком викликає велике занепокоєння.

«Ми особливо стурбовані тим, що розповідь про війну забарвлена релігійним відтінком. Войовничі проповіді патріарха московського кірла нас приголомшили, і водночас втішає позиція багатьох миротворців», – сказав він.

За словами архієпископа, якби християни були єдині, не оголошувалися б «справедливі» війни, була б лише мирна справедливість.

ВІЗИТ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА ЯПОНІЇ В УКРАЇНУ ЗНАКОВИЙ. АЛЕ ЩО ЗАЛИШИЛОСЯ ЗА КУЛІСАМИ

Цей візит був потрібен як і Києву і Токіо

Візит Прем'єр-міністра Японії Фуміо Кішіда до України прийшовся дуже на часі, фактично влучивши у десятку. Кращого політичного балансу на фоні одночасного перебування у московії лідера КНР Сі Цзіньпіна годі й було шукати. Тим більше з урахуванням того, що очільник японського уряду прибув до Києва не лише у національній якості, а й як головуюча у Сімці країна. Сам по собі це вже потужний сигнал і для Москви, і для Пекіна, і для всього світу.

За нашою інформацією, Фуміо Кішіда давно планував відвідати Україну, проте умови безпеки цього не дозволяли. Цей візит був потрібен як і Києву із зрозумілих причин, так і Токіо, зокрема, через внутрішні чинники — шанси підвищити падаючі політичні рейтинги японського Прем'єра. Не виключено, що саме через останній чинник цей вояж був названий «першим візитом» Голови Уряду Японії до зони бойових дій. Насправді він є другим — після відвідин Прем'єр-міністром Абе Києва

ще у червні 2015 року.

Водночас, звернемо увагу на погоджену за результатами візиту Спільну заяву про особливе глобальне партнерство між Україною та Японією. Як консолідований результат проведених перемовин, вона містить низку елементів, непомітних з першого погляду, проте визначальних з точки зору перспектив розвитку взаємин.

Тепер конкретно.

Передусім, Україна високо оцінила «схвалення нової Стратегії національної безпеки Японії» у грудні 2022. Як відомо, фундаментальною зміною у стратегічному курсі країни стала офіційна фіксація Японією можливості завдання превентивних ударів по ворожих базах та командних пунктах. Відповідно до згаданого вище документа, ракетні атаки проти Японії «є реальною загрозою», а здатність контрудару є «ключовою» для стримування таких сусідів, як Китай і Північна Корея.

Далі, спільним документом

України та Японії фактично фіксується статус-кво щодо Тайваню, адже підкреслено «важливість миру та стабільності в районі Тайванської протоки як незамінного елемента безпеки та процвітання міжнародної спільноти». Це цілком конкретна політична заява, і додатковий сигнал для регіону з боку України.

Наступне, разом з попередніми двома сигналами у спільній заяві міститься також заклик до «дотримання свободи судноплавства та польотів» у відповідності до «міжнародного права, зокрема Конвенції ООН з морського права». Тут, як і в попередній позиції, йдеться про Індо-Тихоокеанський регіон. А це доволі серйозний крок.

Не менш вагомим кроком є фіксація спільної позиції щодо ситуації в Східному та Південно-Китайському морях. Раніше такі елементи не потрапляли до спільних заяв, засвідчуючи обережне рівновіддалене ставлення Києва до ситуації в регіоні. Якщо звернути увагу на

елементи, які мали б, але чомусь не потрапили до тексту спільної заяви, то їх також декілька. І вони так само важливі.

По-перше, двостороннє партнерство залишилося «глобальним», проте не «стратегічним». Хоча розмова про важливість фіксації рівня стратегічного партнерства між нашими країнами велася роками. Зараз був слушний момент це зафіксувати.

Далі, немає згадки про Північні території Японії. Обґрунтованим було б побачити це у тексті, адже Верховна Рада своєю Постановою у жовтні 2022 року чітко зафіксувала позицію України, яка полягає в тому, що Північні території, які належать Японії, продовжують перебувати під окупацією РФ. Тим більше, що наша перемога — це була б і перемога для Японії, з відповідними наслідками.

Наступне, попри світову збройну підтримку Україні, у т. ч. з боку Японії, у заяві не міститься жодного слова про розвиток співпраці у сфері ВТС (Військово-технічне співробітництво). Свого часу, у 2018 році, дві країни підписали Меморандум у сфері оборони. Здавалося б, що прийшов момент, коли закладені засади можна було б вивести на більш високий рівень.

У документі також відсутня позиція про спільність дій для притягнення особисто путіна до відповідальності за злочини в Україні. Тим більше після заяви G7 у грудні 2022 року з таким закликом, та на фоні ордеру МКС (Міжнародний Кримінальний Суд) про його арешт.

Також слід констатувати відсутність у тексті сигналів про підтримку замороження російських активів, що, здавалося, мало б стати «залізним спільним знаменником».

І нарешті, важко пояснити чому в тексті спільної заяви не знайшлося місця для фіксації теми деокупації Криму.

Замість висновку: візит японського лідера став знаковим у контексті підкреслення глобальних наслідків російської агресії проти України. А це, безумовно, важливо у боротьбі за підтримку глобального Півдня. Візитами індонезійського лідера як головуючої в G-20 і тепер Японії складається добра традиція врахування позиції України у глобальному політичному ландшафті. Візитом Прем'єр-міністра Японії до Києва завершено цикл візитів лідерів Сімки в Україну напередодні Саміту G7 в Гіросімі. Отже, будемо сподіватися на нові перспективні рішення, добру основу для чого вже створено.

Костянтин Єлісеєв

«ВІЙНА ДО ОСТАННЬОГО УКРАЇНЦЯ»

Британія пообіцяла надати Україні бронебійні боєприпаси, які містять збіднений уран. кремлівський диктатор владімір путін зробив щодо цього їдку заяву. Також нову допомогу прокоментував міністр оборони росії сергей шойгу. Про це розповіли в низці російських ЗМІ, повідомляє «24 Канал».

У росії казяться через нову допомогу для України

путін прокоментував ініціативу Британії про постачання Києву снарядів зі збідненим ураном.

«Захід вирішив воювати з росією до останнього українця не на словах, а на ділі. росія буде змушена реагувати, якщо колективний Захід починає застосовувати зброю з ядерним компонентом», — заявив кремлівський диктатор.

Своєю чергою, шойгу в'їдливо зазначив, що до ядерного зіткнення залишається "всього менше і менше сходинок". За його словами, постачання Україні снарядів зі збідненим ураном змусить росію "серйозно замислитися над тим, чим Москва може відповісти".

Також голова російського міністерства оборони почав лякати військових. Мовляв, застосування таких снарядів позначається на здоров'ї солдатів, що їх використовують.

"Будь-яка війна закінчується миром", — цинічно відповів шойгу на запитання про прогнози щодо завершення вторгнення, яку розпочала росія.

Своєю чергою, міністр закордонних справ сергей лавров додав, що його не дивує такий розвиток подій. Проте, за словами

путінського посіпаки, немає жодних сумнівів, що це "погано закінчиться" для Британії.

"Цим Лондон продемонструє готовність йти не просто на ризики, а на порушення міжнародного гуманітарного права", — вважає лавров.

Його підлегла Марія Захарова заговорила ж про "югославський сценарій".

"Ці снаряди не лише вбивають, але заражають навколишнє середовище і викликають онкологію у людей на цих землях. Жертвами стануть лише ті, проти кого це все буде застосовано. Коли прокинеться в Україні?" — лякає речниця МЗС країни-терористки.

Британія передасть Україні бронебійні снаряди

Заступниця міністра оборони Британії Анабель Голді розповіла про нову допомогу для України.

«Окрім надання Україні ескадрону основних бойових танків Challenger 2, ми забезпечимо боєприпаси, включаючи бронебійні снаряди, які містять збіднений уран», — зазначила Голді.

За її словами, ці снаряди мають високу ефективність для ураження сучасних танків і бронетехніки.

Що таке збіднений уран

Це метал високої щільності. Завдяки високій густині збіднений уран також використовується у бронебійних снарядах та броні військової техніки, зокрема танків «M1 Abrams». Його також можна застосовувати як ядерне паливо у реакторах на біжучій хвилі.

Ольга Котів, «24 канал»

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Лігу Українок Канади, відділу в Торонті
відбудуться

в неділю, 2 квітня 2023 р., о годині 1:30 по полудні
в Old Mill Toronto, у залі Westminster
21 Old Mill Road, Toronto

Згідно зі статутом, якщо на означений час не прибуде відповідне число присутніх, збори почнуться півгодини пізніше і рішення зборів будуть правосильні. Участь членів обов'язкова, гостям раді.

Управа Ліги Українок Канади відділу в Торонті

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЛІГИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ,
відділу в Торонті
відбудуться

у неділю, 2 квітня 2023 р., о годині 1:30 по полудні
в Old Mill Toronto, York room
21 Old Mill Road, Toronto

Присутність членів відділу обов'язкова, гостям раді.

Якщо на означений час не прибуде передбачена статуту кількість членів, Загальні збори відбудуться півгодини пізніше при будь-якій кількості присутніх членів.

Управа ЛУК відділу в Торонті

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ ЗАКЛИКАВ ВЕРХОВНУ РАДУ ЗАСУДИТИ РАШИЗМ ЯК ІДЕОЛОГІЮ ЗНИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Злочини комуністичного і тоталітарного режиму залишилися незасудженими і тому знову повторилися в Україні. Треба зробити все, щоб «Ніколи знову» стосувалося і тих страшних злочинів, які росія чинить проти України. Про це народний депутат з фракції «Європейська Солідарність» Володимир В'ятрович сказав з трибуни парламенту.

«Трохи більше як рік тому, на початку 2022 року містечко Буча було, напевно, абсолютно невідоме для цілого світу. Містечко Буча було відомо для нас, киян, як тихе, лісове передмістя нашої столиці. Містечко Буча для мене особисто було тим місцем, куди я їхав з рідного Ворзеля в кафе, куди я водив малого в пластовий центр на футбол, яке було абсолютно тихим і спокійним. Ситуація кардинально змінилася після страшних подій рік тому», – сказав В'ятрович.

«Я пригадую перші враження, коли побачив фотографії з Бучі минулого року. Для мене, як для історика, ці фото страшенно нагадували те, що я бачив в історичних

фото часів Другої світової війни», – додав він.

Він нагадав, що був одним з тих, хто створював музей Тюрма на Лонцького. У цьому місті відбулися страшні страти радянським режимом людей, яких було захоплено в останній момент перед відходом радянської влади.

«Так от, фотографії Бучі страшенно нагадували колоризовані фото 1941 року. Чому стали можливими такі страшні злочини в наш час, в 2022 році? Справа в тому, що ми не розповіли світові і собі про ті страшні злочини, які мали місце в минулому», – вважає депутат.

«На жаль, злочини комуністичного і тоталітарного режиму залишилися незасудженими. Відтак, ці злочини повторилися. Тому що не було Нюрнберга проти сталіна, тому що сталін вийшов переможцем з цієї війни», – зазначив В'ятрович.

Він наголосив, що сьогодні ми знаємо, що злочин, який стався в Бучі був лише елементом ширшої політики злочинів, які мали місце

від початку повномасштабного вторгнення. «Сьогодні ми знаємо, що це планомірний геноцид, який здійснює росія, це не просто війна, це масове знищення України і української нації. Сьогодні ми знаємо, що цей злочин чиниться не просто так, він є реалізацією ідеології руського миру або ідеології рашизму», – зазначив депутат.

Він закликав керівництво парламенту поставити на голосування дуже важливу постанову з заявою про засудження рашизму як ідеології та практики, яка здійснюється російською федерацією проти українців.

«Переконаний, що ми маємо звертатися і правильно робимо, що звертаємося, до цілого світу з засудженням геноциду, який чинить росія зараз на українській території. Ми не притягнули до відповідальності злочинців, які чинили злочини в комуністичні часи, ми повинні зробити це щодо сучасних злочинців, ми повинні зробити все так, щоб містечко Буча з'явилося в підручниках історії поруч з іншим містечком Сребрениця як приклад страшного геноциду», – зауважив В'ятрович.

«Я переконаний, що наша перемога у цій війні, засудження путіна і його режиму, це єдина гарантія того, що «ніколи знову», буде стосуватися не тільки часів Другої світової війни, а буде стосуватися і тих страшних злочинів, які нині росія чинить проти України. Тому, звичайно, підтримуємо цю заяву», – додав він.

Фото: ЄС

ЦЕ СИМВОЛ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

Валерій Залужний і Михайло Забродський

Рада достроково припинила повноваження народного депутата Михайла Забродського.

За — 307.

Генерал-лейтенант повертається на військову службу – його планують призначити заступником головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного.

Петро Порошенко з трибуни парламенту привітав генерал-лейтенанта, героя України Михайла Забродського із майбутнім призначенням на керівну посаду у Генеральному штабі ЗСУ. П'ятий Пре-

зидент відзначив стратегічний талант Забродського і назвав його символом нової Української Армії.

«Легендарний комбриг 95-ої бригади, який з перших хвилин російської агресії 2014 року на чолі героїчної бойової десантної бригади став на захист української землі. Автор безпрецедентних військових операцій по знищенню ворога в Донецькому аеропорту, коли він сам у танку вів за собою славних українських десантників», – нагадав Порошенко.

«Дякуючи Забродському, була звільнена значна частина українських військ, яка потрапила в оточення на Бахмутці. Генерал Забродський є автором безпрецедентного рейду по тилах росії, яка зайшла до нас у серпні 2014-го, знищивши значну кількість військових російської федерації, російської техніки», – зазначив п'ятий Президент.

«З 24 лютого, з перших хвилин генерал Забродський був на Лаврській, переодягнувся в однострій, поїхав у військкомат і весь цей час перебуває на війні. Це – символ нової Української Армії, яка була створена українським народом, нашою командою за зразками НАТО. Блискуче володіє англійською, користується повагою величезної кількості наших партнерів, брав участь у Рамштайні. І зараз ми благословляємо його на те, щоб керувати Збройними Силами України, армією, яка підтримується народом», – наголосив Порошенко.

(Фото: Колаж НВ / www.zsu.gov.ua/ / Петро Порошенко / Facebook)

ЗГАДАВ ПРО ЗАКАРПАТТЯ

Угорщина погрожує блокувати інтеграційний рух України до НАТО та Європейського союзу через, нібито, недотримання прав закарпатських угорців.

Про це повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на голову МЗС Угорщини Петера Сійярто під час пресконференції у Брюсселі.

Він заявив, що Угорщині кілька років вдавалося блокувати проведення зустрічі на рівні міністрів Україна-НАТО через, нібито, недотримання Україною прав національних меншин, зокрема на Закарпатті.

Сійярто погрожує, що Угорщина буде і надалі блокувати інтеграційний прогрес України.

"Угорщина не підтримуватиме будь-який значущий інтеграційний підхід до НАТО чи ЄС, доки там не будуть відновлені права угорської національної громади", – заявив він.

Проте сам Сійярто повідомив, що генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг анонсував проведення зустрічі Україна-НАТО на рівні міністрів закордонних справ 4-5 квітня.

Крім того, угорський міністр вкотре прокоментував війну росії проти України, заявивши, що НАТО не повинно стати учасником конфлікту.

Наталія Юрченко, «РБК-Україна»

УГОРЩИНА ПІДТВЕРДИЛА БЛОКУВАННЯ СПІЛЬНОЇ ЗАЯВИ ЄС ПРО ОРДЕР НА АРЕШТ ПУТІНА

(«ЄП»). — Угорський уряд підтвердив, що голова МЗС Петер Сійярто заблокував спільну заяву країн-членів Євросоюзу щодо виданого Міжнародним кримінальним судом у Гаазі ордеру на арешт президента росії владіміра путіна.

Це впливає з урядового коментаря, наданого виданню "Index".

Видання отримало відповідь від уряду про те, що Будапешт не накладав вето на ордер на арешт путіна, а "лише виступив проти резолюції, яку Жозеп Боррель хотів видати від імені всіх країн-членів ЄС".

"Міністр закордонних справ Петер Сійярто висловив протест проти цього", – йдеться у коментарі.

Угорський уряд дотримувався позиції, що Боррель повинен був виступити із заявою лише від свого імені, а не від імені всіх країн-членів союзу.

У понеділок "Bloomberg" повідомив, що Угорщина заблокувала спільну заяву і через це Боррель опублікував заяву від свого імені, у якій рішення Міжнародного кримінального суду він "узяв до відома".

Крім того, в понеділок, 20 березня міністри юстиції ЄС оприлюднили власну заяву на підтримку рішення Міжнародного кримінального суду, яку Угорщина, знову-таки, не підписала.

НЕ ЛИШЕ ОРДЕР НА АРЕШТ ІЗ ГААГІ. ЯКІ ЩЕ У ПУТІНА НЕПРИЄМНОСТІ ІЗ ЗАКОНОМ

Останніми днями сталося одразу кілька дуже цікавих подій

Поки американці готуються до видовища арештів та судових процесів у головній ролі з Дональдом Трампом, його покровитель владімір путін стикається зі значно складнішим набором юридичних проблем.

В останні дні сталося одразу кілька дуже цікавих подій. Так, колеса правосуддя можуть обертатися повільно, і, звичайно, легко розчаруватися, коли очевидні злочини не зустрічають негайного офіційного вироку. Однак важко пригадати випадки, коли за короткий період стільки юридичної уваги приділялося одному диктатору.

Отже, повторимо:

1. Створення групи з понад тридцяти держав, які готують підгрунтя для спеціального трибуналу щодо злочину агресії. Агресія — один з основних злочинів, що підлягають розгляду Міжнародним кримінальним судом у Гаазі, і визначається як «планування, підготовка, ініціювання або здійснення особою (що може ефективно контролювати чи керувати політичними/воєнними діями держави) акту агресії, що є за своїм характером, серйозністю та масштабами явним порушенням Статуту ООН».

Злочин, який визначається таким чином, скоюється окремими особами, а не державами, тому він, мабуть, відноситься до владіміра путіна та інших високопоставлених політичних і військових діячів російської федерації. З усіх злочинів, скоєних в Україні та щодо України, саме це зазвичай вважається найпростішим для судового розгляду та судового переслідування. Видатний юридичний розум Філіп Сендс підтримав саме цей підхід. В «Just Security» ви можете знайти добірку статей на цю тему.

2. Поява 16 березня у Комісії з прав людини ООН Доповіді Незалежної міжнародної комісії з роз-

слідування подій в Україні. У ній документовані «навмисні вбивства, незаконне утримання під вартою, тортури, звалтування та незаконне переміщення затриманих з територій, тимчасово окупованих російською владою в Україні». До них відносяться «поширені тортури і нелюдське поводження, застосовувані російською владою щодо затриманих ними людей», а також «випадки сексуального та гендерного насильства щодо жінок, чоловіків і дівчаток віком від 4 до 82 років, у дев'яти районах області та в російській федерації». У звіті уточнюється, що звалтування відбувалися із застосуванням зброї, з особливою жорстокістю і із застосуванням тортур, таких як побиття та удушення. Злочинці іноді погрожували вбити жертву або її сім'ю, якщо вона чинитиме опір.

3. Видача Міжнародним кримінальним судом 17 березня ордеру на арешт путіна за воєнні злочини. Перше звинувачення стосується викрадення дітей із України. Це була одна із найжахливіших російських практик, на яку я та інші намагалися звернути увагу громадськості протягом року. Видача МКС ордеру на арешт є найбільш політично значущою з недавніх подій, оскільки це визначає путіна як розшукуваного підозрюваного воєнного злочинця, який підлягає арешту в будь-якій країні, яка визнає МКС (а таких більшість). І це також не той сигнал, який можуть ігнорувати російські еліти, які думають про майбутнє своєї країни. Це завадить міжнародним поїздкам путіна, і не лише у очевидному розумінні цього слова. Відтепер йому доведеться щоразу, сідаючи в літак, запитувати, чи не може пілот просто доставити його кудись, де він підлягає арешту.

Викрадення десятків (або, швидше, сотень) тисяч дітей, безумовно, воєнний злочин. Проте слід зазначити, що деякі воєнні злочини також є ге-

ноцидом. Конвенція про геноцид 1948 дає цьому конкретне визначення. Геноцид зазвичай вважається більш складним злочином для судового переслідування, оскільки в конвенції також зазначається, що ці дії мають супроводжуватися наміром знищити якусь групу. Однак ця війна історично незвичайна тим, що російська влада та пропагандисти надали постійний публічний потік доказів усіх своїх намірів.

4. Громадський крах російського нарративу про жертви. Крім великого потоку пропаганди жорстокості, яку ми, мабуть, маємо сприймати як належне і не помічати, російська влада проводить ще одну оборонну стратегію: вони заявляють, що справжня проблема — це «русофобія» українців, яка якимось чином виправдовує вторгнення та усі їхні злочини. Ця захисна стратегія, здається, розкриває усвідомлення провини серед багатьох інших проблем.

Під час засідання Ради безпеки ООН щодо «русофобії», скликаного росією, я не міг не помітити, що ніхто, навіть китайці, не вірили, що щось подібне відбувається. Багато дипломатів ясно заявляли, що критика однією країною політики іншої не є приводом для вторгнення і воєнних злочинів.

Виступаючи, я спробував підвести до кількох основних висновків: (1) якби ми дійсно були стурбовані заподіянням шкоди росіянам, нам варто було б приділяти увагу політиці самої російської федерації; і (2) твердження про те, що українці хворі на «русофобію», є типовою колоніальною спробою витіснити реальний досвід жертв імперіалістичної війни. У цьому контексті заява російських офіційних осіб та пропагандистів про «русофобію» є частиною арсеналу ненависницьких висловлювань, спрямованих проти українців та покликаних виправдати масові злочини, включно з масовими вбивствами. У цьому сенсі її слід розуміти як еле-

мент військових злочинів росії, які продовжуються, які, на мій погляд, включають геноцид.

Враховуючи конкретне зловживання своїм становищем у Раді Безпеки ООН і на тлі всього описаного вище, гротескно уявити, що росія ось-ось візьме на себе головування у Раді Безпеки. Хоча хтось може подумати, що ООН не має значення, чи заплутатися в павутинні її агенцій, ООН фактично надала платформу для російської пропаганди протягом останнього і більше років. Головування в Раді безпеки дає росії можливість визначати порядок денний і признавати зустрічі, які, як мінімум, забезпечать необхідний час, а в гіршому — відвернуть громадське обговорення від очевидних злочинів.

Цікаво, що можна навести хороший аргумент на користь того, що росія взагалі не має права головувати у Раді Безпеки, оскільки російська федерація ніколи формально не вступала до Організації Об'єднаних Націй.

радянський союз був постійним членом Ради Безпеки; але срср — це не росія, і він припинив своє існування понад тридцять років тому. Всі інші пострадянські держави або вже були членами ООН як радянські республіки (Україна чи білорусь), або пройшли процедуру подання заявки на вступ. росія ж насправді ніколи цього не робила.

Українські дипломати називають росію «країною, що займає місце радянського союзу» в ООН, і це формулювання є точним. Немає жодних сумнівів у тому, що офіційна роль росії в ООН забезпечила прикриття для її злочинів, тому ці злочини є такою ж серйозною причиною, як будь-яка інша, щоб переглянути цю формальну роль.

Тімоті Снайдер, Американський історик, професор Єльського університету, спеціаліст з історії Східної Європи, «NV»

АРМОВАНІЙ КУЛАК СТАЄ ПОТУЖНІШИМ

Сьогодні (27 березня) мав за честь спільно з командувачем ДШВ ЗСУ генерал-майором Максимом «Майком» Миргородським та нашими десантниками обкатати нове поповнення в наших армованих підрозділах. «Challenger»-ів від Британії, «Stryker»-ів і «Cougar»-ів від США та «Marder»-ів від Німеччини.

Ще рік тому ніхто б не міг подумати, що підтримка партнерів буде такою потужною. Що увесь цивілізований світ перезавантажиться і врешті дасть опір кривавому агресору, країні-терористу рф.

За цей рік все змінилося. Україна змінила світ.

Стійкість українського народу та майстерність нашої армії переконали, що Україна переможе.

І ми вже перемаємо. Адже «спекоперация» орків йде «за планом»

— вони риють окопи й намагаються укріплюватись. В своїх головах вони вже змінили парадигму з «ми друга армія світу і ми вас переможемо за три дні» на «треба переходити в оборону».

Так, пройдено великий шлях. І багато ще попереду. Всі наші міста будуть звільнені і ми вийдемо на кордони, міжнародно визнані у 1991 році. А ця нова техніка складе добру компанію своїм «побратимам» на

полі бою.

Невдовзі її переваги завдяки нашим військовим відчують на собі російські окупанти.

Завжди перші!

До речі, після особистого «пілотування» «Challenger»-ом, як учасник трофі-рейдів можу сказати, що навіть водій «Rolls Royce» не буде в такому комфорті, як екіпаж цього витвору бойового мистецтва на бездоріжжі.

Тож, в сухому залишку: наш «військовий зоопарк» розширюється. А до «бойових кицьок» долучився «слон». Саме так прозвали «Challenger» наші десантники.

Все буде Україна! — Міністр оборони України Олексій Резніков.

Фото: «Фейсбук»
Олексія Резнікова

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Кримський гауляйтер Сергій Аксьонов пропонує позбавляти громадянства тих, хто не встає, коли звучить гімн московії. "Я вважаю за необхідне поставити питання про позбавлення громадянства, якщо задокументовано випадок невставання під гімн росії. Навіщо тобі громадянство, якщо ти не встаєш, не поважаєш символи держави – прапор, гімн. Давайте в судовому порядку позбавляти громадянства". Він також висловився за відродження СМЕРШу (скорочення від "Смерть шпигунам!") — це назва низки незалежних одна від одної контррозвідувальних організацій у Радянському Союзі під час Другої світової війни. "Я за відродження СМЕРШу. По відношенню до п'ятої колони – точно. Сьогодні час такий. Кажу зараз навіть не про бойові дії, а про мирне життя. У нас таких п'ятих колон багато: незрозуміло, на кого працюють і що роблять. Іноді помічаю, що під час заходів є ті, хто демонстративно не встає під гімн росії. Таких персонажів треба ідентифікувати і матеріали передавати до ФСБ", — сказав Аксьонов.
- З початку повномасштабної війни московії проти України Управління Верховного комісара ООН з прав людини зафіксувало 8,317 смертей та 13,892 поранення цивільних українців.
- Верховний суд московії підготував постанову про нову статтю Кримінального кодексу про кримінальну відповідальність за добровільну здачу в полон. За добровільну здачу в полон передбачено від 3 до 10 років ув'язнення, а якщо військовий перейшов на бік противника, то його судитимуть за "державну зраду", а за це передбачено до 20 років колонії.
- Із 21 березня заборонено заходити в печери Києво-Печерської лаври ченцям і вірянам української православної церкви, афілійованої з російською православною церквою.
- Верховна рада ухвалила зміни до закону "Про географічні назви" щодо деколонізації топонімії та впорядкування використання географічних назв у населених пунктах України. Документ в цілому підтримало 248 депутатів. "Російська імперська політика визнається злочинною та засуджується... Пропаганда російської імперської політики та її символи забороняється... виготовлення, поширення, а також публічне використання символіки російської імперської політики в Україні забороняються..." — йдеться в законопроекті №7253.
- Китай від початку повномасштабного вторгнення московії в Україну допомагає поповнити запаси російських безпілотників. Пекін відправив москві дрони та частини до них вже на понад 12 млн. доларів.
- Верховна Рада ухвалила закон про обов'язкові іспити для отримання громадянства України. Для цього потрібно буде скласти іспити на знання української мови, історії та Конституції.
- У кремлі назвали "безглуздим курйозом" доручення президента України Володимира Зеленського опрацювати питання про перейменування росії на московію. "Ви знаєте, це, напевно, належить до таких безглузвих курйозів подібні повідомлення або подібні рішення", — заявив прес-секретар президента РФ Дмитро Песков, зазначивши, що до цього "треба ставитися з усмішкою". За його словами, "багато було таких жартів із цього приводу, не думаю, що треба якісь нові жарти відпускати". "російська федерація, як би хто її не називав, залишиться великою державою, великою країною, і вона залишиться росією", — наголосив Песков.
- Рішення Міжнародного Кримінального Суду матиме "жахливі наслідки" для міжнародного права. "Усі ми, панове, ходимо під Богом та під ракетами. Цілком можливо собі уявити точкове застосування гіперзвукового "Онїкса" з Північного моря з російського судна по будівлі суду у Гаазі. Його, на жаль, не збити. І суд — це лише вбога міжнародна організація, а не населення країни НАТО. Тому й війну не починатимуть. Побояться. І шкодувати ніхто не буде. Тож, громадяни судді, уважно дивіться у небо", — написав він у своєму телеграм-каналі.
- Федеральний міністр юстиції ФРН Марко Бушман заявив: «Німеччина буде зобов'язана заарештувати президента путіна, якщо він в'їде на німецьку територію, і передати його до МКС».

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofuradio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75

Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100

3CA: \$120 USD

міжнародні: \$250

Canada: \$100

USA: \$120 USD

international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

ПУТІН ПЕРЕСТАЄ ВИКОНУВАТИ ОДНУ З НАЙВАЖЛИВІШИХ ФУНКЦІЙ ГОЛОВИ ДЕРЖАВИ

Рішення Міжнародного Кримінального Суду (МКС) видати ордер на арешт президента росії владіміра путіна стало знаковою подією в історії міжнародного правосуддя, яке матиме значні політичні наслідки. Віднині голаооа рф в очах світового співтовариства стає воєнним злочинцем, контакти з яким є токсичними для будь-якого цивілізованого політика.

Важливо наголосити, що цей ордер на арешт путіна є лише початком розвитку подій, пов'язаних з реалізацією правосуддя як по відношенню до самого путіна, так і по відношенню до його поплічників.

путін сам полегшив міжнародному правосуддю завдання щодо притягнення до відповідальності за скоєні міжнародні злочини, оскільки, мабуть, втративши рештки обережності, публічно на телекамери хизувався насильницькою депортацією українських дітей. Це, очевидно, стало останньою краплею, яка переповнила чашу терпіння міжнародного правосуддя. Такого цинічного і нахабаного знущання над міжнародним правом з боку голови держави історія, певно, просто не знає.

Особливістю путіна як вкрай небезпечного міжнародного злочинця є те, що він не тільки не соромиться своїх злочинів, а, навпаки, пишається ними, демонструючи, що його протиправні дії є еталоном дотримання міжнародного права, що, звісно, не

може не викликати обурення цивілізованого світу. Навіть скоюючи злочини агресії та геноциду путін вважає, що суворо дотримується міжнародного права та Статуту ООН. В голові путіна існує абсолютна хворя уява про міжнародне право, що робить його особливо небезпечним злочинцем глобального масштабу.

Одним із наслідків видачі ордеру на арешт путіна є те, що він, фактично, стає нев'їзним в переважну більшість країн світу, які є сторонами Римського статуту і які повинні затримати його у разі в'їзду на їхню територію. Він, фактично, перестає виконувати одну з найважливіших функцій голови держави, пов'язаної із зовнішньою політикою.

Другим наслідком є те, що віднині на путіна не розповсюджується імунітет голови держави. Позбавлений такого захисту путін перетворюється на злочинця, який живе у постійному страху арешту, якщо він опиниться за межами території росії.

Цілком зрозуміло, що тепер росія та її пропагандистська машина намагатиметься якось вплинути на країни Глобального Півдня, щоб дискредитувати МКС і домогтися їхнього виходу з Римського статуту. Однак зробити це буде доволі складно, оскільки вихід з будь-якого міжнародного договору вимагає виконання певних процедур, що потребує тривалого часу. Так, у випадку Римського статуту держава-сторона цього між-

народного договору може вийти з нього лише через рік після отримання Генеральним Секретарем ООН відповідного повідомлення про вихід.

У зв'язку з рішенням МКС може виникнути питання щодо доцільності подальшої роботи зі створення спеціального міжнародного трибуналу зі злочину агресії. Однак, насправді, видача ордеру не впливає на цей процес.

По-перше, Міжнародний кримінальний суд і трибунал матимуть різні юрисдикції. Якщо в юрисдикцію МКС входять воєнні злочини, злочини проти людяності та акти геноциду, то в юрисдикцію трибуналу – лише злочин агресії. Іншими словами, обидва міжнародних судових органи не конкуруватимуть між собою, а доповнюватимуть одне одного.

По-друге, саме конструкція трибуналу передбачає його зв'язок з МКС, про що, зокрема, говориться у відповідних резолюціях Європейського парламенту та ПАРЄ. Інакше кажучи, вони співпрацюватимуть між собою.

По-третє, суб'єктами злочину агресії з точки зору трибуналу є не тільки путін як голова держави, але й також військово-політичне керівництво росії. Тобто видача ордеру на арешт путіна не вирішує питання відповідальності багатьох інших осіб, причетних до злочину агресії.

Вірогідніше за все, видача МКС ордеру на арешт путіна прискорить

процес створення спеціального міжнародного трибуналу. До речі, до цього процесу можуть долучитися США, які не є стороною Римського статуту.

Ордер на арешт путіна і його статус як особи, яку підозрюють у скоєнні воєнних злочинів, може призвести до руйнації легітимності путіна як президента і в самій росії, особливо з урахуванням того факту, що до президентських виборів у рф залишається менше року. Тепер російське населення, якщо, звісно, дійде до голосування на президентських виборах, буде знати, що голосує за підозрюваного у скоєнні воєнних злочинів. Над своєю долею і перспективами задумуються і російські бізнесові та регіональні еліти. Навіть російські репресивні органи тепер будуть змушені замислитися над тим, чиї злочинні накази вони мають виконувати і що на них чекає після втрати путіним влади.

Ну, а з точки правової еволюції людства ми можемо зробити загальний висновок: у боротьбі між порушником міжнародного права та самим міжнародним правом врешті-решт перемагає міжнародне право. І така перемога є лише питанням часу.

Олександр Мережко,
юрист-міжнародник,
народний депутат
("Слуга народу")

ПУТІНА РОЗШУКУВАТИМЕ ІНТЕРПОЛ, ЯКЩО ВІН НЕ З'ЯВИТЬСЯ

Роз'яснення від колишнього судді Гаазького трибуналу

Що на практиці означатиме видача ордеру на арешт путіна? Пояснює Володимир Василенко.

Міжнародний кримінальний суд видав ордер на арешт російського диктатора владіміра путіна. Видача ордеру зобов'язе диктатора з'явитися до Гааги і дати свідчення. Якщо він цього не зробить та з'явиться на території якоїсь країни, яка є стороною Римського статуту або Статуту МКС, то його можуть затримати. Про це розповів екссуддя Міжнародного кримінального суду (МКС) Володимир Василенко.

Якщо путін відмовляється давати свідчення, тобто з'являтися у Гаазі, тоді він оголошується Інтерполом у

міжнародний розшук.

«Для цього Суд має звернутися до Інтерполу. Але ж і Інтерпол не може приїхати до кремля і його арештувати. Це може бути, якщо він опиниться десь за межами росії. І якщо про це в Інтерполі буде інформація, співробітники організації можуть затримати путіна», – сказав Василенко.

У самому тексті Римського статуту йдеться про зобов'язання сторін Римського статуту співпрацювати у питанні затримання осіб, які обвинувачуються у скоєнні міжнародних злочинів. Таким чином зобов'язання є, і ігнорування бути не може, якщо країна є членом Інтерполу.

Поки що ведеться слідство, є попередні результати поки лише прокуратури Суду. Навіть якщо без його свідчень, прокуратура Суду сформулює обвинувальний вирок і суд викликати путіна до Гааги для того, щоби він брав участь у судовому засіданні, то він все одно не приїде.

Василенко також запевнив про те, що вчинення путіним міжнародного злочину автоматично позбавляє його дипломатичного імунітету. Ним користуються певні категорії вищих посадових осіб держав тоді, коли вони не чинять міжнародних злочинів.

За словами колишнього судді Між-

народного кримінального суду, є і ще один важливий момент – в реальності путін може бути притягнений до відповідальності тільки одночасно з притягненням до відповідальності росії як держави за акт агресії.

«А це можливо у разі перемоги над росією і краху путінського режиму. Це повинні усвідомлювати ті, хто носить ідею створити ще якийсь додатковий суд. Не можна громадськість обманювати, відволікати їхню увагу від дійсних шляхів покарання путіна і путінської росії», – коментує Володимир Василенко.

Ірина Озтурк, «Главком»

Австралійська журналістка телеканалу «ABC» Сара Фергюсон поставила декілька запитань російському дипломату. Серед іншого вона запитала, як йому представляти путінський режим.

Відповідав на питання ведучої російський посол в Австралії олексій павловський. Він чомусь почав сміятись.

«Пане посол, ви тут, в Австралії, насолоджуєтеся перевагами вільного та відкритого суспільства. Як ви живете, представляючи репресив-

«ЯК ВАМ – ПРЕДСТАВЛЯТИ ДИКТАТОРА»

ний, диктаторський режим владіміра путіна?» – запитала Сара Фергюсон.

У відповідь посол почав нервово усміхатись. На що журналістка уточнила: "Вам здається це смішним?"

«Мені смішно те, як ви почали інтерв'ю», – заявив посол.

На що журналістка сказала, що це пряме питання. павловський уточнив: "занадто пряме". Також він сказав, що вже 13 років не живе у росії.

Ба більше, додав, що, нібито, "ніколи не стикався із проблемами, живучи в росії".

Також журналістка уточнила послужили: "Дозвольте мені пояснити, що я маю на увазі. Це режим, який вдерся до сусіда. Режим, де протести та вільні засоби масової інформації придушуються, де дисидентів убивають або ув'язнюють, і де масштаби втрат у війні приховуються від громадськості. Як би ви назвали цю

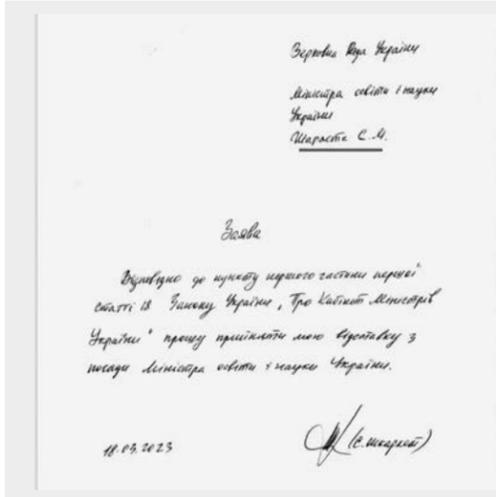
систему правління, якщо не диктатурою?"

На це російський посол в Австралії відповів, що не збирається обговорювати форму правління в росії.

У цій же програмі олексій павловський вимагав "доказів", що армія росії вбиває цивільних людей в Україні. Також він озвучував традиційні для російської пропаганди тези. Зокрема, переконував, що громадськості на Заході "промили мізки".

Діана Квасневська,
«24 канал»

ЗМІНИ У МІНІСТЕРСТВІ ОСВІТИ ТА НАУКИ

Міністр освіти та науки Сергій Шкарлет написав заяву на звільнення. Однак примітно, що чиновник припустився помилки в написанні власного прізвища. Замість міністра освіти та науки "Шкарлета" посадовець написав "Шарлете". Фото заяви оприлюднили в мережі. Відставку міністра освіти Сергія Шкарлета майже одногосно підтримав Комітет

Верховної Ради України з питань освіти, науки і інновацій.

Під час голосування утримався лише один член комітету Валерій Колух – професор кафедри політичних наук Київського національного університету ім. Грінченка.

Фото: «24 канал»

ОКСЕН ЛІСОВИЙ: 7 ФАКТІВ ПРО НОВОГО МІНІСТРА ОСВІТИ

Верховна Рада призначила нового міністра освіти замість Сергія Шкарлета. Ним став 50-річний Оксен Лісовий — директор Малої академії наук України, філософ, який курував відкриття музею науки, одного з найцікавіших в Україні.

Показово, що за нього віддала голоси конституційна більшість депутатів — 313.

Напередодні голосування у Раді на адресу Оксена Лісового з'явилися закиди у плагіаті. На сайті, присвяченому помилкам у наукових дослідженнях, проаналізували дисертацію Лісового на тему: "Соціокультурна самоідентифікація особистості", яку він захистив у 2012 році.

Зокрема, там йдеться про те, що частина тексту збігається з текстами двох дисертацій, захищених у 2011 році. "BBC" звернулася за коментарем до Оксена Лісового.

Профільний комітет Ради одногосно підтримав кандидатуру Лісового, але питання плагіату не обговорював.

"Один абзац у нього виглядає скопійованим з попередньої праці. Більше таких випадків у нього не було. Напевно, це була одна помилка з його боку. У працях Шкарлета було дуже багато плагіату. Одна помилка у Лісового є, але її масштаб не такий, щоб його не призначати. Він визнає цю помилку", — повідомила "BBC" член профільного комітету Ради Наталя Піпа.

Керував МАН

Оксен Лісовий майже 20 років керував Малою академією наук України, де діти знайомляться з наукою, роблять перші наукові дослідження й відкриття. Лісовий реформував МАН, залучив численних спонсорів, щоб розвивати наукові проекти. Під його керівництвом у МАН запровадили систему прозорості для захисту наукових проектів, організували проведення літніх наукових шкіл по всій Україні.

У 2018 році діяльність МАН отримала світове визнання: статус Центру наукової освіти II категорії під егідою ЮНЕСКО.

У 2021 році діти з МАН перемогли на сотні міжнародних конкурсах. До війни в Україні щоліта проводили понад 150 літніх шкіл. Нещодавно експерименти українських дітей відправили на МКС для досліджень в умовах мікрогравітації.

Завдання Малої академії наук – "бути всюди, де є діти: у музеї, у тік-тоці, в ютубі та в інстаграмі", говорив Оксен Лісовий і відкрив найбільш відомий музей науки в Україні.

Створив музей

У 2020 році Оксен Лісовий курував відкриття музею науки на ВДНГ у Києві. Його називають одним із найцікавіших музеїв в Україні. Там дітям дозволяють торкатися предметів, переміщати їх, бігати, кричати, проводити експерименти.

"Музей науки в першу чергу про те, щоб зачепити, зацікавити, викликати здивування у дитини",

— розповідав Оксен Лісовий в інтерв'ю "BBC".

Попри пандемію, у музеї побували десятки тисяч дітей з усієї України. Про цей музей зробили десятки сюжетів і статей.

Військовий

Оксен Лісовий пішов добровольцем на фронт у складі 95-ї десантно-штурмової бригади. Водночас продовжував дистанційно керувати МАН. З початку війни 95-та бригада була на сході в районі Слов'янськ-Краматорськ-Дружківка. Брав участь у боях, що велись навколо Довгенького, Долини, Краснопілля, в лісах Святогірського заповідника.

"Було багато статичної інженерної роботи. Завдання було закопатися, вгризтися в землю і не відступати ні за яких обставин", — розповідав Лісовий в інтерв'ю "Вікна".

У листопаді 2022 року Оксен Лісовий прямо з фронту звертався до учасників Всеукраїнської олімпіади з філософії для школярів: "Іноді здається, що можна виграти нечесно... але в кінцевому результаті, хто обирає такий шлях — програє. І саме філософ — це та людина, яка допомагає суспільству розібратися в цих орієнтирах, у цих складних і віддалених наслідках наших з вами щоденних дій і рішень".

Амбасадор "Чуєш? Плюс. Плюс"

Оксен Лісовий є амбасадором благодійної кампанії волонтерів "Чуєш? Плюс. Плюс", яка допомагає військовим зберегти слух. Мета кампанії — збільшити обізнаність військових про акустичні травми та контузії, їм допомагають з реабілітацією. Такі травми трапляються не лише на фронті, а й на полігонах, стрільбищах.

Оксен Лісовий сам отримав контузію на фронті. За його словами, люди часто не надають цьому значення.

"Про це навіть говорити соромно. Поболіла голова пару днів, слух відновився за тиждень, з вух не тече та й добре. Люди втрачають ноги, руки, життя, а тут у когось у вусі дзвенить... Потім воно вилізе наслідками. Але може бути пізно, дорого і довго. Поінформованість і адекватна оцінка наслідків — важлива мета цього проекту", — розповідав Лісовий.

Син дисидентів

Він народився у сім'ї українського філософа і дисидента Василя Лісового і викладачки Віри Лісової-Гриценко. Василь Лісовий, який працював в Інституті філософії, виступив із листом на захист шістдесятників. За це його депортували до Сибіру.

"Я бачив його під конвоем, знесиленим, але, зрештою, батько таки переміг. Бо цей монстр (радянський союз — ред.) здох, у всякому разі на території України", — згадував Оксен про батька в інтерв'ю "Куншт".

Василь Лісовий також протестував проти введення радянських військ до Афганістану, за що його арештували.

Бізнесмен та викладач

Навчався на художника-кераміка у Решетилівському художньому училищі народних промислів, закінчив Київський державний інститут культури за спеціальністю "бібліотечно-інформаційні системи".

Оксен Лісовий у 17 років викладав художні дисципліни в гуртках при школах та фехтування в скаутській організації «Січ», історичному клубі КНУ імені Тараса Шевченка та Києво-Могилянському колегіумі.

З 20 років займався бізнесом. Мав кіоски, магазини, побудував заправку. Є кандидатом філософських наук.

Велосипед і лук

Стріляє з лука, займається фехтуванням і їздить на велосипеді. Щоліта до війни їздив із синами у Карпати.

Фото: «Волинські новини», «УМ»
Діана Куришко, «BBC News Україна»

Українство без Кордонів

ДАРУНОК ВІД КАНАДСЬКОЇ ДІАСПОРИ

Українські пожежники та працівники Державної служби надзвичайних ситуацій України (ДСНС) отримали тисячі одиниць спецодягу від канадської діаспори.

Про це розповіли у Канадсько-українській фундації, яка разом із Конгресом Українців Канади організувала цю бла-

годіну пожертву.

«Від імені спільної ініціативи «Канадсько-український гуманітарний заклик» Державній службі з надзвичайних ситуацій України було офіційно передано 1,000 високоякісних професійних костюмів для пожежників, 1,000 комплектів захисних штанів та футболок, 2,000 балаклав, 1,000 рукавиць і таку ж кількість пар взуття», – заявили у КУФ.

Зазначається, що допомогу отримали підрозділи ДСНС Миколаївської, Сумської, Кіровоградської та Черкаської областей. «Державна служба з надзвичайних ситуацій є ва-

гомою складовою стійкості та боротьби України. Ми прагнемо обмежити ризики, пов'язані з особистою безпекою українських рятувальників та рятувальниць за допомогою якісних захисних протипожежних костюмів», – сказала член правління КУФ Олеся Луців-Андрійович, яка координувала закупівлю та доставку спорядження.

В українській організації додали, що ще 10,000 пар високоякісних рятувальних рукавичок та 200 портативних установок для гасіння пожеж уже перебувають на шляху до України.

Упродовж року існування ініціативи «Канадсько-український гуманітарний заклик» її організаторам вдалося зібрати на допомогу Україні понад 52 млн. канадських доларів від 72 тис. донорів.

Фото: Канадсько-українська фундація

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ У ПОНАД 20 КРАЇНАХ СВІТУ ОТРИМАЛИ БЛИЗЬКО 600 ТИСЯЧ КНИГ

За рік у межах благодійної акції «Українським дітям – українську книгу!» 25 країн світу отримали близько 600 тисяч українських книжок для дітей-біженців. Про це говорили на пресконференції в Медіацентрі Україна-Укрінформ.

«Українська книга, яку ми сьогодні разом з МКІП і Державним комітетом телебачення і радіомовлення України й іншими партнерами і завдяки вам, видавцям, роздаємо нашим дітям – це такий місточок, який дозволяє їм тримати надію, що вони повернуться, він дозволяє не втрачати емоційний та психологічний зв'язок зі своєю країною», – таке переконання висловила заступниця Міністра закордонних справ України Еміне Джапарова.

Водночас Еміне Джапарова зауважила, що сьогодні 32 країни мають якісну українську літературу в бібліотеках або в осередках культури.

«З останніх, де ми відкрили, це Емірати. Це єдина, сподіваюсь не остання, полицка на Близькому Сході. Було так само відкрито у Кейптауні, це Південно-Африканська

Республіка. І цю динаміку та географію 32 країн ми будемо ще збільшувати».

В перший рік реалізації благодійної акції «Українським дітям – українську книгу» 25 країн отримали українські книжки. На цьому наголосив Міністр культури та інформаційної політики України Олександр Ткаченко.

«Не секрет, що книгу росіяни теж вважають зброєю. В деокупованих територіях ми бачили, яким чином вони збирали книжки винятково українською мовою і тільки тому, що українською мовою, намагалися їх винести, знищити. Тому і на деокупованих територіях важливо продовжувати цю ініціативу, і ми розпочали акцію, в тому числі і для Пунктів незламності, і для українських військових

«Книгу на фронт», – повідомив міністр.

За словами Ткаченка, у Франції та Німеччині перекладають книжки сучасних українських авторів французькою та німецькою мовами.

«Ми, станом на сьогодні, поширили вже близько 30 тисяч українських книг, в тому числі й серед польських шкіл. Оскільки ми знаємо, що близько 200 тисяч українських дітей навчаються в польських школах. Щоб наші діти, які навчаються там, мали можливість з українською книгою підтримувати зв'язок з Вітчизною», – зазначив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Польщі Василь Зварич.

Він додав, що дуже активно в процес поширення української книги включилася також польська сторона.

«Міністерство культури та національної спадщини Польщі виділяє навіть кошти для того, щоб тут, у Польщі, видавці друкували книги українською мовою. І це справді величезна нам підтримка, це величезне розуміння і ще один прояв солідарності польського народу та влади з Україною».

Фото: Вікіпедія

У НІМЕЧЧИНІ ЗА «РАШИСТСЬКУ» СИМВОЛІКУ ЧОЛОВІКА ЗОБОВ'ЯЗАЛИ ПОЖЕРТВУВАТИ УКРАЇНЦЯМ

В місті Вісбадені, Німеччина, суд зобов'язав чоловіка заплатити штраф організації, яка надає допомогу українцям через те, що він ходив на роботу у футболці з літерою "Z", яка символізує вторгнення РФ в Україну.

Про це пише "РБК-Україна" з посиланням на "Frankfurter Allgemeine Zeitung".

За інформацією видання чоловік одягав на роботу футболку із "рашистською" символікою, яку йому подарував його товариш росіянин, бо його роботодавець вивісив над будівлею компанії прапор України.

Чоловік живе в Німеччині з 1992 року і є громадянином цієї країни, однак у нього російське коріння. На суді він заявив, що споживав всю інформацію з російських засобів масової інформації і думав, що в Україні прийшли до влади "нацисти". Після того як на війні загинув син його близького друга, він почав дивитися більше новин у німецьких ЗМІ.

Чоловіка зобов'язали здійснити п'ять платежів по 300 євро альянсові організації "Deutschland hilft", які збирають пожертви для допомоги постраждалим від війни українцям.

КАНАДА ПРОДОВЖИЛА ТИМЧАСОВУ МІГРАЦІЙНУ ПРОГРАМУ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Канада на пів року продовжила дію Канадсько-українського дозволу на екстрені поїздки (CUAET), що дає право українцям на термінове отримання трирічного дозволу на роботу й проживання в Канаді, а також фінансову допомогу та тимчасове безкоштовне поселення.

Про це в Оттаві оголосив міністр імміграції Канади Шон Фрейзер.

«Ми оголошуємо про продовження програми CUAET, аби українці та їх родичі й надалі мали безпечний та швидкий спосіб приїхати до Канади. Зокрема, ми продовжуємо термін, до якого українці можуть подати заявку на цю програму, до 15 липня», – сказав Фрейзер.

Він додав, що українці, заявки яких будуть затвержені, матимуть час аж до 31 березня наступного року, аби приїхати до Канади й досі мати право на отримання державної підтримки. «Ми продовжимо підтримувати українців після прибуття протягом їх переходу до нового життя в Канаді, навіть якщо вони будуть тут тимчасово», – зазначив міністр.

Йдеться про тимчасове житло, доступне усім новоприбулим українцям протягом перших двох тижнів, а також одноразову фінансову допомогу від федерального уряду. Українці також ще рік матимуть доступ до безкоштовних мовних курсів, допомоги із працевлаштування та інших федеральних програм підтримки новоприбулих.

Зауважимо, що програма CUAET була оголошена на початку березня минулого року. Термін її дії збігав 31 березня 2023-го року.

З часу оголошення програми CUAET, Канада отримала майже мільйон заявок від українців, з яких понад 600 тисяч було затверджено. Водночас від початку минулого року до Канади прибуло менше 200 тисяч українців, з яких не всі були біженцями, оскільки до статистики вносяться усі власники українських паспортів, незалежно від їх міграційного статусу в Канаді.

Українці, які тікають від війни, можуть безкоштовно долетіти до Канади й по прибуттю два тижні проживати у готелі. Вони також можуть отримати разову виплату від федерального уряду та щомісячну фінансову допомогу від уряду провінції, у якій зупиняться.

ВИЗВОЛЕННЯ В'ЯЗНІВ НАЦИСТСЬКОГО КОНЦТАБОРУ «ОСАДА КРЕХОВЕЦЬКА» — ОДНА З НАЙПЕРШИХ ЗВИТЯГ УПА

Дереворит Ніла Хасевича «Повстанці в ярах Волині» (з Електронного архіву Українського визвольного руху)

Світлина з музейної експозиції, присвяченої історії УПА на Рівненщині (Рівненський обласний краєзнавчий музей)

80 років тому, 24 березня 1943 року, бійці Української Повстанської Армії визволили в'язнів нацистського концтабору «Осада Креховецька» на Рівненщині. Бій став одним із найперших значних боїв УПА з нацистами під час Другої світової війни.

Березень 1943 року став часом відчутної активізації українського повстанського руху на окупованій нацистами Волині. У цей час підрозділи Української Повстанської Армії, що перебувала у процесі становлення, набули ознак дієвої бойової сили, спроможної завдавати значних втрат нацистським окупантам.

— Від початку березня почалось суттєве розширення географії українського повстанського руху, системними стали напади на німецькі господарські об'єкти й склади між Рівним та Новоград-Волинським. Це, на думку німецьких аналітиків, свідчило про створення повстанцями великих запасів. Активізація повстанських підрозділів від лютого 1943 року

створювала передумови для розгортання цих відділів у великі повстанські з'єднання з настанням весни, — зазначає фахівець з історії українського націоналізму, доктор

нують свої акції і мають політичну мету. Хоча нацисти і продовжували називати повстанців «бандитами», вони буди змушені визнавати, що ті «бандити» контролюють

вільні від банд. Особливо небезпечними є виступи національно-українських банд у районах Кременець — Дубно — Костопіль — Рівне. Українські національні банди

У нападі на концтабір взяли участь одразу чотири повстанські загони, що свідчить про попереднє узгодження і планування дій. Це були сотні під командуванням Степана Трохимчука (псевдо «Недоля»), Йосипа Бричка («Жук»), Дмитра Шевчука («Очмани») та Григорія Новака («Клен» або «Гасенко»). Загальна кількість повстанців об'єднаних чотирьох загонів становила близько 200 бійців.

Охорона табору — німці та колаборанти з числа поляків — не очікувала нападу і, найімовірніше, поступалась повстанцям чисельністю та мотивацією. Охоронці не змогли організувати ефективну оборону й у швидкоплинному бою, який тривав близько двох годин, зазнали суттєвих втрат.

Дослідники називають різні цифри — від кільканадцяти (13) до кількох десятків (52) знищених окупантів на чолі з комендантом табору. З огляду на те, що втрати самих повстанців були незначними (двоє загиблих і один поранений), більш імовірно видається також менша кількість убитих охоронців.

Натомість щодо кількості звільнених в'язнів історики є однозначними — вона становить 176 осіб. Частина з визволених одразу долучились до повстанців. Вдалось також захопити близько 180 одиниць вогнепальної зброї, що суттєво збільшило арсенал повстанських загонів.

Успішний напад українських повстанців на концтабір «Осада Креховецька» засвідчив подальше посилення повстанського руху і перетворення окремих боївок і загонів на потужні партизанські з'єднання. Повстанський рух дедалі виразніше рухався в напрямку створення повноцінного війська зі стрункою вертикаллю управління — Української Повстанської Армії.

Антон Печерський, «АрміяInform»

Однострілий вояка і воячка УПА (світлина з виставки «Воїни. Історія українського війська» зі сторінки Рівненського обласного краєзнавчого музею в соціальній мережі Facebook)

Бійці УПА: військово-історична реконструкція (Товариство пошуку жертв війни «Пам'ять»)

історичних наук, офіцер ЗСУ Іван Патриляк.

Дії українських повстанців неабияк непокоїли нацистську окупаційну адміністрацію. Уже у березні окупанти почали усвідомлювати, що напади здійснюють якісь непоодинокі банди з метою грабунку, а загони єдиного повстанського руху, які ретельно планують та координують

цілі райони в межах окупованої території.

Голова цивільної нацистської окупаційної адміністрації райхскомісаріату України еріх кох визнавав, що повністю поновити контроль над районами дій повстанців майже неможливо навіть із залученням сил регулярної армії: «Варто відзначити, що на Волині тільки два райони

одночасно атакували в ніч з 20 на 21 березня всі окружні економічні об'єкти округи Кременець і один із них повністю знищили. При цьому загинуло 12 німців — господарників, лісників, солдатів і поліцейських. Хоча сили поліції і вермахту були негачайно надані в розпорядження, дотепер відвойовано лише два райони».

Один із найперших значних боїв українських повстанців з нацистами відбувся 24 березня 1943 року під час нападу на нацистський концентраційний табір «Осада Креховецька», розташований в однойменному селі польських поселенців-осадників. Нині це село Нова Українка Рівненського району Рівненської області. Головною метою нападу на табір було звільнення в'язнів, додатковою — захоплення зброї, боєприпасів та амуніції табірної охорони.

Напад на концтабір можна вважати також відплатною акцією повстанців за каральну акцію нацистів у селі Ремель, проведену 17 березня 1943 року. Саме з Осоди Креховецької до Ремеля підійшов загін карателів, який знищив понад 400 мешканців села.

10 НАЙБІЛЬШИХ БОЇВ УПА З НАЦИСТАМИ

24 березня 1943 напад на випрано-трудоий табір Осада Креховецька (нині с. Нова Українка) Рівненського р-ну Рівненської обл. (вбито 13 охоронців, звільнено 176 в'язнів)	9 травня 1943 бій з німецькою каральною експедицією під с. Стіжок Шумського р-ну Тернопільської обл. (біля 60 загиблих нацистів)	28 лютого 1943 розгром роти курсантів Коростенської школи жандармерії під с. Устинівка Малинського р-ну Житомирської обл. (82–95 загиблих нацистів)	19 серпня 1943 напад на залогу м. Камінь-Каширський Волинської обл. (70–100 загиблих нацистів, великі трофеї)	7-9 вересня 1943 бій з німецьким батальйоном мотоциклісти під с. Радовичі Турійського р-ну Волинської обл. (біля 75 загиблих нацистів)
11 вересня 1943 оборона монастиря в с. Новий Загорів Локачинського р-ну Волинської обл. (біля 100 загиблих нацистів)	2-3 листопада 1943 розгром нацистами угруповань УПА в р-ні Колок Маневидьського р-ну Волинської обл. і Степані Сарненського р-ну Рівненської обл.	29-30 листопада 1943 оборонні бої під с. Недільна Старосамбірського р-ну Львівської обл. (загибло 34 повстанці та до 80 нацистів)	24 січня 1944 бій під с. Канівка Волочиського р-ну Житомирської обл. (біля 100 загиблих нацистів)	6-16 лютого 1944 оборонні бої з німцями та угорцями на г. Лопата Сколівського р-ну Львівської обл. (понад 200 загиблих нацистів)

У БОРОТБІ З НАЦИСТСЬКИМИ ОКУПАНТАМИ ТА ЇХ СОЮЗНИКАМИ ЗАГІНУЛО (ЩО НАЙМЕНШЕ):

4 члени Проводу крайових обласних крайового СУН	9 членів крайових обласних крайового проводів	27 членів крайового проводів	3 члени проводів ОНАцтва ОУН УПА	5 члени штабів військових округ (груп)	4 командирів сотень і окремих відділів	25 командирів сотень і окремих відділів
---	---	--	--	--	--	---

Перший Головний командир (ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ «СОНАР»), начальник штабу (ІВАН КОВАЛЬСЬКИЙ «ГАРГОН») і ад'ютант штабу УПА (СЕМЕН ОПАТЕЦЬКИЙ «СІЖО»):

ІВАН КОВАЛЬСЬКИЙ «ГАРГОН», ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ «СОНАР», СЕМЕН ОПАТЕЦЬКИЙ «СІЖО»

10 найбільших боїв УПА з нацистами (інфографіка Центру досліджень визвольного руху, Українського інституту національної пам'яті та Українського кризового медіа-центру)

ЗАГИНУВ ЗНАНИЙ АРХЕОЛОГ ЮРІЙ КОВАЛЕНКО, ЗАХИСНИК УКРАЇНИ

Штаб-сержант Юрій Коваленко (1966-2023 рр.), снайпер 58-ї мотопіхотної бригади ім. гетьмана Івана Виговського.
Фото з «Фейсбуку».

14 березня 2023 р. в бою з російськими загарбниками у Луганській обл. загинув д-р Юрій Коваленко, наш дорогий колега і друг, багатолітній учасник розкопок у Батурині.

Він стояв біля витоків створення Національного заповідника «Глухів», від 1999 р. завідував там науково-дослідним відділом та викладав археологію України у Глухівському національному педагогічному університеті. Професори вважали його

польовими дослідженнями, особливо археологічними розвідками, з любов'ю колекціонував старожитності, здебільше зброю та військове спорядження різних часів. Вчений заснував і розбудував Музей археології Глухова, де більшість експонатів знайдені ним, був ентузіастом музейної справи в Україні. Новаторськи й високопрофесійно застосовував потужні американські металодетектори та інші новітні технічні методи пошуків артефактів, поховань, втрачених споруд та різних археологічних об'єктів.

Як досвідчений і авторитетний польовий дослідник д-р Коваленко 17 років брав активну участь в розкопках м. Батурина Чернігівської обл. у складі нашої українсько-канадської археологічної експедиції, що базується при Національному університеті «Чернігівський колегіум». Від 2001 р. Батуринський археологічний проект спонсорує Канадський інститут

землі залишки мурованих споруд, металеві вироби і людські рештки. Йому належить відкриття фундаментів зруйнованих головного храму Батурина, Троїцького собору, фундованого гетьманом Іваном Мазепою, цегляних підвалів його резиденції та інших важливих архітектурних пам'яток і цвинтарів Мазепиною столиці, розореної московським військом за наказом царя Петра I у 1708 р. Д-р Коваленко надавав керівникам експедиції цінні консультації про археологічні знахідки й був співавтором п'яти оглядових статей про результати розкопок Батурина 2016-20 рр. українською і англійською мовами.

Як висококваліфікований фахівець з воєнної археології він також останні роки приймав участь у розкопках в Німеччині й здобув визнання у німецьких археологів. Юрій був вражений і розчулений їхньою турботою про його родину під час російського нападу на Україну, від якого постраждав Глухів, близький до кордону з РФ.

З початком війни на сході України 2014 р. вчений приєднався до гуманітарної місії «Чорний тюльпан», де використав свій багатий археологічний досвід і хист для розшуку, ексгумації та ідентифікації полеглих українських воїнів у зоні АТО. Учасники місії з ризиком для життя віднайшли й вивезли понад 150 тіл загиблих у боях під Іловайськом і Дебальцевим та передали для перепоховання рідним. За ці заслуги 2017 р. д-р Коваленка нагороджено грамотою Президента України і відзнакою Міністерства оборони України.

Як відданий патріот, незважаючи на вік, 54 роки, у 2020 р. він добровільно вступив до лав ЗСУ і служив на передових позиціях перед тимчасово окупованими ворогом територіями Донеччини. Був нагороджений відзнаками Генерального штабу та командувача Об'єднаних сил ЗСУ. Перебуваючи у вій-

Керівники Батуринської археологічної експедиції (ліворуч): Юрій Ситий, Вячеслав Скороход (Чернігівський університет), Володимир Мезенцев (КІУС) і Юрій Коваленко, 2012 р.

ську, 2021 р. д-р Коваленко спромігся успішно захистити свою кандидатську дисертацію і продовжував консультувати дослідників Батурина до початку масштабного вторгнення РФ в Україну 24 лютого 2022 р. Нехтучи погіршеним станом здоров'я, у 56 років штаб-сержант Ю. Коваленко брав участь в боях з агресором у Сумській, Чернігівській, Київській та Луганських областях до останньої миті свого яскравого героїського життя.

Юрія любили й поважали усі, хто його знав, тепер глибоко сумують і переживають трагедію та численно відгукнулись на сумну подію в Україні та Канаді. У спогадах на «Фейсбуці» глухівчани називають його найкращою людиною їхнього міста, цвітом нації. Вони велелюдно проводили Юрія в останній путь. Він був надзвичайною світлою особистістю, скромною, делікатною, надвідповідальною, небайдужою людиною, завжди готовою ділитись своїми великими знаннями і якомога допомогти колегам і учням. Обдарований душевний співак і музикант, Юрій співав у церковному хорі, на ватрі в Батуринській експедиції, на музичних фестивалях, військових позиціях та сам складав гарні пісні козацького жанру.

Зараз пісні про УПА й трагічне зруйнування Батурина 1708 р. у його виконанні лунають на відео в Інтернеті (<https://www.facebook.com/100009179901870/videos/1570591816743078>; <https://www.facebook.com/100002595884905/videos/2838180136510818>).

Справжньою опорою Юрія були його дружина Оксана Коваленко, відома журналістка і працівниця мерії Глухова та доньки-студентки Леся й Іванка, які вивчали історію і з дитинства брали участь у розкопках Батурина. Щасливою подією для родини Юрія стало народження онуки Варвари 2022 р. Він тішився немовлятком і співав їй улюблені пісні під час відпустки додому на Різдва Святих, незадовго до свого останнього бою.

Молимося за спокій душі й Царство Небесне Герою та за милість і ласку Божу його чудовій родині у годину тяжкої втрати і смутку! 18 березня родина поховала нашого колегу поруч могил його батьків у с. Некрасове під Глуховом. Вічна пам'ять і слава знаному науковцю та захиснику Батьківщини!

Вдова загиблого глибоко вдячна усім друзям і вченим, які співпрацювали з її чоловіком, за співчуття й всебічну підтримку та висловлює особливу подяку родині німецького археолога Гідо Левандовського. Він прийняв до своєї хати у Німеччині й вже рік опікується обома доньками і онукою Юрія, які евакуювались з прикордонного Глухова, рятуючись від російських обстрілів. Проте Оксана Коваленко лишається з старими батьками у рідному місті.

д-р Володимир Мезенцев
виконавчий директор
Батуринського проєкту
КІУС Торонто

Ю. Коваленко з металодетектором на розкопках залишків зруйнованого маєтку гетьмана Івана Мазепи на околиці Батурина, 2012 р. Знімки з розкопок Батурина В. Мезенцева.

прекрасним викладачем, улюбленцем студентів, новатором і генератором ідей.

Д-р Коваленко був провідним краєзнавцем, дослідником історії та археології рідного м. Глухова Сумської обл. і Сіверської землі за княжої та козацької діб, автором понад 70 наукових публікацій, учасником багатьох археологічних експедицій. У 2006 р. отримав освітній ступінь магістра на кафедрі археології і музеєзнавства Київського національного університету, а 2021 р. захистив кандидатську дисертацію про історичну топографію Глухова, однієї з гетьманських столиць України, в Інституті історії Чернігівського національного університету. Опублікувати її як книгу завадила його передчасна смерть.

Юрій був відданий професії археолога, захоплювався

українських студій (КІУС) Альбертського університету в м. Едмонтоні та Дослідний інститут «Україніка» у м. Торонто в Канаді. Цей проєкт підлягає Центру українських історичних досліджень ім. Петра Яцика при Торонтському відділі КІУС (<https://www.ualberta.ca/canadian-institute-of-ukrainian-studies/centres-and-programs/jacyk-centre/baturyn-project.html>). Фонд Катедр Українознавства у Нью-Йорку також підтримує історико-археологічне вивчення Батурина щорічними субсидіями.

У складі Батуринської археологічної експедиції д-р Коваленко очолював загін студентів-істориків Глухівського університету та учнів військового ліцею Глухова й керував археологічними розвідками. Він мав незрівнянні здібності виявляти у товщі

Ю. Коваленко з дружиною Оксаною, відомою журналісткою, на прийнятті у Глухові, до 2020 р.
Світлина з «Фейсбуку».

СПІЛЬНИЙ ШЛЯХ ДО ПЕРЕМОГИ

23 березня Ліга Українців Канади та Ліга Українок Канади провели захід “Спільний Шлях До Перемоги: Звіт діяльності фонду FUDF Fund за 2022 р.”

Звіт Фонду Приятелі Збройних Сил України відбувся у приміщенні Українського Культурного Центру Торонто Олд Мілл та зібрав чисельно представників українських організацій та громади.

Фонд “Friends of Ukraine Defense Forces” — Фонд Приятелі ЗСУ, було засновано з початком війни 2014 р. і Фонд до цього часу продовжує

допомагати українським захисникам. Понад 7 мільйонів доларів пожертв. Ця допомога рятує життя і наближає нашу Перемогу.

присутніх привітала Галина Винник, Голова Крайової Управи Ліги Українок Канади. Г. Винник представила доповідачів — В’ячеслава Германа, Командира штурмового загону ЗСУ та Ігоря Козака, Віце-президента ЛУК, військово-політичного експерта. Г. Винник у вступному слові подякувала громаді за невтомну підтримку і довіру до Фонду Приятелі ЗСУ, який плідно працює вже 9 років та розповіла про діяльність Фонду: “Фонд був створений у 2014 році Лігою Українців Канади та Лігою Українок Канади, але наша допомога Україні триває вже понад сім десятиліть. Майже за 75 літ діяльності, наші організації ЛУК і ЛУокК постійно проводять збірки на фонди, на важливі цілі, абсолютні всі пов’язані з Україною. Ця діяльність дуже важлива, адже наші організації створили легендарні люди — герої і героїні визвольних змагань, які без вагань віддавали свої життя за визволення України.

В’ячеслав Герман

Тому закономірно, що після

фондів “Евромайдан”, “Небесна Сотня”, “Ангели Хоронителі України”, 28 квітня 2014 року, ЛУК і ЛУокК започаткували перший у громаді фонд допомоги Українській Армії під назвою, яка сама говорить за себе — Приятелі Збройних Сил України, щоб надавати якнайшвидше гуманітарну допомогу захисникам України на Донбасі.

Із повномасштабним вторгненням росії Фонд і далі допомагає — в першу чергу добровольцям, територіальним оборонам тих областей, які перебувають на лінії вогню, героям ЗСУ — артилеристам, аеророзвідникам, медикам та іншим різноманітним формуванням ЗСУ, які навіть важко відразу перерахувати. За цей час було придбано сотні автівок, тисячі бронезилетів, сотні тепловізорів, сотні дронів, медикаментів та турнікетів. Важко уявити, скільки було врятовано життів завдяки роботі Фонду! Відділи ЛУК і ЛУокК є у всіх провінціях Канади, тому збірки на фонд Приятелі ЗСУ надходять зі всіх провінцій Канади, не тільки з Торонто та околиць. Особливо хочу відзначити Едмонтон і Ошаву. Щоб заробити 40 тисяч за один раз, за кампанію як наші друзі в Едмонтоні, то потрібно було багато наробитися. А невелика громада в Ошаві використовує найменшу нагоду щоб заробити кошти на фонд Приятелі ЗСУ і до сьогодні найбільше за всіх вкладала у Фонд”.

Зі словами вдячності та закликом продовжувати підтримувати ЗСУ виступив Голова КУ ЛУК Борис Михайлець.

Наталка Попович від відділу Ліги Українок Канади в Торонто, передала у Фонд чек у сумі 20 тисяч доларів. Це частина грошей, зароб-

лених на останніх “Вечорницях”, які вже багато років поспіль організує Ліга Українок Канади, відділ Торонто, а зібрані гроші ідуть на допомогу Україні — воїнам, пораненим, їхнім родинам, сиротам та дітям загиблих героїв. Н. Попович вручила чек Оресту Стеціву, який був головним ініціатором та засновником засновника фонду Приятелі ЗСУ. Приймаючи даток, О. Стеців подякував всій громаді за підтримку воюючої України.

Звіт про діяльність Фонду представив Андрій Тарапацький, який веде фінансову

Андрій Тарапацький

звітність фонду Приятелі ЗСУ. А.Тарапацький є Головою Ради директорів Кредитової Спільки Будучність. Галина Винник щиро подякувала Кредитовій Спільці Будучність за постійну підтримку нашої громади.

Під час зустрічі на великому екрані присутні могли побачити відеомонтаж звіту зі світлинами і фінансовою статистикою. Відеомонтаж зі звітом приготувала Надя Герелюк, Керуючий директор ЛУК.

Далі присутні мали нагоду з перших уст почути про ефективність використання допомоги Фонду Приятелі Збройних Сил України, дізнатися, що відбувається на фронті та як українська громада Канади і світу підтримує Україну, наших воїнів та їхні родини.

В’ячеслав Герман, український воїн, який вперше за

рік повномасштабного вторгнення приїхав до Торонто. В’ячеслав пішов на фронт у 2014, захищав Україну в найгарячіших точках, зокрема і Донецький аеропорт, де 42 дні, ризикуючи життям стримував ворога разом з іншими українськими воїнами, яких за подиву гідну відвагу і незламність у народі називали “кіборгами”. Вдруге на фронт В’ячеслав пішов 24 лютого 2022 р. — з першого дня повномасштабного вторгнення в Україну росії. В’ячеслав активно співпрацює з ЛУК ЛуокК і Фондом Приятелі Збройних Сил України, які дуже системно багато допомагають зараз українським воїнам та їхнім родинам. Про те, як відбувається ця співпраця, що вже зроблено і які найважливіші потреби на фронті та в тилу

Борис Михайлець

зараз в Україні, докладно розповів Слава Герман та відповів на запитання присутніх.

З короткою доповіддю про військово-політичну ситуацію України виступив Ігор Козак — ветеран Збройних Сил Канади, член КУ ЛУК, член команди фонду Приятелі ЗСУ, який продовжив тему допомоги воюючій Україні. І. Козак, як ніхто, розуміє потреби української армії, адже чудово знає військову справу, особисто воював у гарячих точках у світі, а тепер допомагає Україні своїм досвідом. Ігор Козак дуже близько працює з урядом України та українськими

силовими структурами. Він постійно лобює українську справу в уряді Канади. Багато разів був на фронті в Україні, а за останній рік декілька разів з військовими представниками у складі делегації Канади та з літаками повними допомоги. Ігор практично щоденно робить аналізи ситуації в Україні, та інтерв’ю на каналах канадського телебачення та різного роду медіа.

Фонд Приятелі Збройних Сил України, Канада Friends of Ukraine Defense Forces Fund — це благодійна скарбничка, куди наша громада

Орест Стеців, Наталка Попович, Галина Винник

спільно збирає кошти на життєво важливі програми для допомоги військовим ЗСУ та територіальній оборони, медикам та постраждалим сім’ям військових від війни. У найважчий час випробувань для України наші захисники і народ демонструють неймовірну єдність, мужність та громадянський спротив.

Ворог наніс і продовжує наносити удари, а ми разом з вами забезпечуємо шлях до вільної та демократичної України та сприяємо розвитку української нації.

Долучайтеся до оборони Батьківщини на сайті фонду Приятелі ЗСУ або надсилайте **etransfers to fundFUDF@gmail.com**

Будь ласка, продовжуйте жертвувати на Фонд Friends of Ukraine Defense Forces Fund / Приятелі Збройних Сил України і пам’ятайте, що кожним долларом ви наближаєте Перемогу!!! Підтримуйте фонд. <https://www.fudf-fund.ca/>

Слава Героям України!

О.С.

Фото: С. Козак, Гомін України

«КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА – ВЛАСНІСТЬ НЕ ЯКОЇСЬ ЦЕРКВИ, А НАША З ВАМИ»

Про це в ефірі “Громадського радіо” наголосила релігієзнавчиня, професорка Людмила Филіпович.

Українська православна церква, яка там перебувала, чомусь вирішила, що все — що там є, належить чомусь їй. В останньому слові, зверненні предстоятеля церкви митрополита Онуфрія, він наполягає на тому, що це все «збудовано нашою церквою». Ну, по-перше, це відколи? Від 1991 року, після проведення Харківського Собору — коли, власне, ви й з’явилися, як українська православна церква московського патріархату? Це вже пізніше ми вилучили з назви цієї церкви.

Я думаю, що Києво-Печерська Лавра — не власність якоїсь церкви. Це загальнонаціональна спадщина. Вона належить і вам і мені, і нашим дітям, онукам. Всім тим, хто був до нас, і хто буде після.

Тому я категорично виступаю проти їхнього бажання себе вважати єдиними правдивими і законними спадкоємцями київського християнства. Як історикня,

я можу розкрити це все на конкретних фактах і документах: Лавра ніколи московському патріархатові не належала повною мірою.

Були періоди, коли її відтіпали разом з Київською митрополією, але все одно там же були не московські монахи, а були наші, українці, яким задурили голову, і вони так достатньо тривалий час служили зовсім не нашій церкві. І не нашим патріархам.

Для християнської свідомості очікування Апокаліпсиса є природним. Дійсно, християни чекають кінця світу, тому що це прописано в об’явленні Іоанна Богослова, і всі останні ознаки — землетруси, трагедії, які відбуваються, повені, виверження вулканів — це усе «свідчить» про наближення до цього кінця світу.

Було там «Будуть вас переслідувати, будуть гонити». Вони вважають, що історія розгортається відповідно біблійних розповідей, які вони вивчали.

Деякі навіть радіють, кажуть «Дивіться, це підтвердження

того, що було у свій час написано різними пророками».

Тому ми не дивуємося, що події, які розгортаються, ними маркуються як Апокаліпсис.

Це для людей світських може звучати дещо незрозуміло, і, можливо, не відповідає дійсності. Тобто, бачите, для них кінець світу — це не війна, яку проти України розпочала росія, а кінець світу — це їхнє переслідування, як вони вважають, за віру.

Але українська влада не переслідує православних християн за віру. Ви як вірили — так і віруйте, як здійснювали обряди — так і робите це. Вас переслідують не як православних християн, а як паршивих громадян, які пішли на співпрацю з окупаційною владою, які здавали національно-орієнтованих громадян України, складали списки, передавали їх російським військовим. А потім на підставі цих списків людей катували, вбивали. До вас претензії, як до українських громадян.

«ДФУ»

«ВІЙНА РОСІЇ В УКРАЇНІ — КОЛОНІАЛЬНА. МИ МАЄМО СПРАВУ З ГЕНОЦИДНИМ ПЛАНОМ»

Так охарактеризував агресію росії проти України Патріарх Святослав, відповідаючи на питання польського журналіста Кшиштофа Томасіка — чим є ця війна? Ця розмова стала основою книги «Бог не залишив Україну».

За словами Патріарха Святослава, сьогодні слово „війна“ для українців означає великий біль.

“У слові „війна“ ми чуємо нальоти російських ракет і дронів, бачимо руйнування і свідомі того, що за якусь мить може зникнути ціле місто, що цілий регіон може стати пустою. Можливо, для когось у світі війна — це все ще комп’ютерна гра. Але в реальності війна — це гра людськими долями, долями цілих народів і держав. Тому слово „війна“ для українців означає і великий злочин, а ті, хто розпочали війну, є злочинцями.

Для українців слово «війна» означає ще й геноцид. Ми — нація, яка пережила геноцид 1932-1933 років, і досі носимо його великі рани: на величезних просторах України, з її родючими чорноземами, люди вмирали від голоду. У 2022 році ми вшанували дев’яності роковини Голодомору, метою якого було позбавити людей права на життя, знищити їх за те, що вони вважали себе окремим народом. Те саме відбувається й сьогодні, бо той, хто сьогодні приходить з росії в Україну, приходить не тільки для того, щоб забрати землю, а й для того, щоб знищити

тих, хто на цій землі живе”, — наголошує Голова УГКЦ.

Блаженніший Святослав говорить про геноцидальний характер цієї війни, про причини, чому московія прагне знищити Україну і українців. Блаженніший називає цю війну колоніальною, і ось чому:

“Якщо подивитися вглиб, то це — справжня колоніальна війна. По-перше, росія не визнає самого факту існування українського народу. Вони кажуть, що бути українцем означає бути послідовником якоїсь ідеології, що це не питання етнічної чи національної приналежності; що саме ідеологія нацизму зробила нас українцями, і тому вони починають війну, щоб нас денацифікувати, тобто знову перетворити на росіян. Очевидно, що ми маємо справу з абсолютно геноцидним планом, тому що денацифікація дорівнює винищенню. Як можна перетворити когось на росіянина, якщо він ніколи ним не був? Ми — українці з діда-прадіда. Ми маємо свою мову, культуру, історію, Церкви і, нарешті, маємо свою державу.

Друге: це справді колоніальна війна, тому що росія вважає, що Української держави ніколи не існувало, що ми не маємо права на існування. Вважає, що Українська держава, яка постала після розпаду радянського союзу, була тимчасовою історичною помилкою. І ось великий „виправитель“, який коригує історію, приходить, щоб нам нарешті пока-

зати, ким і чим ми маємо бути. Постійно повторювалося, що Українська держава — „failed state“, і не має жодного сенсу, пальцем ткнеш — і розвалиться. З такими надіями російський „виправитель і рятівник“ вторгнувся в Україну, сподіваючись, що все саме по собі розвалиться, і його зустрічатимуть квітами; що для громадян України їхня держава була кривдою, і він усіх ошчасливить.

Третє: росія для своєї величч завжди потребувала України. Чому? Тому вкрала наше коріння самоусвідомлення. Вони вкрали у нас Хрещення, прийняте Володимиром Великим. Вони привласнили собі історію Київської Русі. Вони вкрали центральну і державотворчу роль Києва. Щоразу, коли в Києві щось відроджувалося, коли він ставав центром — церковним, релігійним, культурним чи державним, завжди з півночі вторгалася „каральна експедиція“, яка все нищила. Вони вважали, що без Києва росія не буде великою. Тобто наша земля для них — не окрема держава, а лише територія, на яку вони претендують. Більше того, говориться, що це геополітична зона росії, чи, якщо вжити церковну термінологію, — їхня канонічна територія. Тому будь-яка відмінність українців є для них образою. Вони хочуть перетворити українців на росіян, і в цьому полягає весь трагізм цієї війни”.

За: Департамент інформації УГКЦ

«ЗАРАЗ Є ВСІ ПІДСТАВИ ГОВОРТИ ПРО ДОЗРІЛУ ЦЕРКОВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ»

Володимир В’ятрович, народний депутат України, вважає, що отримання Томосу є своєрідним аналогом церковної незалежності до акту 24 серпня 1991 року.

Таку думку він висловив в ефірі “Еспресо”.

“Якщо дивитися з історичної точки зору, то навіть процес втрати Україною незалежності та її відновлення був коротшим, тому що ми говоримо про період з кінця XVIII сторіччя до 1991 року з перервою на 1918-21 роки, коли все-таки створювалася Українська держава. Якщо мова йде про втрату церковної незалежності, то тут все на 100 років швидше почалося. У середині XVII сторіччя, коли по суті Україна втратила церковну незалежність. Відповідно, ми долаємо більш глибокі історичні процеси. Церковна незалежність відстає від політичної, хоча добре, що вже почали наздоганяти”, — зазначив народний депутат.

Володимир В’ятрович вважає, що отримання Томосу є своєрідним аналогом церковної незалежності до акту 24 серпня 1991 року, але запізнілим.

“Ми довго до цього дозрівали через те, що суспільство важче долає тривалішу залежність. Крім того, треба розуміти, що церква за визначенням та своєю природою є більш консервативною структурою, ніж політика. На мою думку, зараз є всі підстави для того, аби вже говорити про дозрілу церковну незалежність України. Ми вже маємо незалежну українську церкву: і Православну Церкву України, і Українську Греко-Католицьку Церкву, але разом з тим поки що тут присутня і російська православна церква. Однак вже немає домінування рпц, але її присутність в Україні є небезпечною. І тут знову паралелі з політичною історією; ми маємо свою політичну державу та ЗСУ, але разом з тим ми ще відвоюємо свої території, бо тут є і збройні сили рф. І те саме по суті у церковному питанні”, — зауважив В’ятрович.

«ДФУ»

ПОЧАЇВСЬКУ ЛАВРУ ТАКОЖ МОЖУТЬ ЗАБРАТИ В УПЦ (МП)

Міністерство культури розпочинає процес повернення майна держави у Свято-Успенській Почаївській лаврі (Тернопільська область), якою зараз користується упц (що в єдності з мп).

Про це розповів міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко в ефірі загальнонаціонального телемарафону.

“Керівником Почаївської лаври подано позов до суду щодо того, щоб повернули церкву, з якою закінчилася угода про користування упц (мп) на території Лаври”, — зазначив Ткаченко.

За його словами, “священик, який керує в Почаївській лаврі” (очевидно йдеться про намісника монастиря упц (мп) на території цієї Лаври – митрополита Почаївського Володимира (Мороза)), не допустив представників запозвідника до церкви. Через такі дії ієрарха буде відкрите кримінальне провадження щодо перешкоджання користування майном держави.

“У Почаївській лаврі цей процес розпочався. Також будуть і деякі інші процеси стосовно інших установ, де припинили діяти договори оренди або користування відомими об’єктами, які належать до історичної спадщини України”, — підсумував міністр.

«НАСПРАВДІ РОСІЯ ВОЮЄ З НАМИ ВЖЕ СТО РОКІВ»

У львівській книгарні «Є» відбулася презентація нової книги відомого історика, народного депутата України Володимира В'ятровича. Книга «Наша столітня. Короткі нариси про довгу війну» складається із 45 розділів. Як характеризує їх сам автор, «це 45 життєво важливих уроків історії національно-визвольної боротьби України, які маємо засвоїти, щоб відстояти незалежність і саме існування держави Україна». Звичайно, найважливіше, що автор розкриває історію повномасштабного російського вторгнення на територію нашої держави 24 лютого 2022 року.

У переддень львівської, презентація книги відбулася у Києві. На обох заходах був справжній аншлаг.

Ще задовго до початку у книгарні «Є» вишикувалася довга черга охочих придбати примірник (не зважаючи на ціну понад 400 гривень). А вже у залі книгарні шанувальники творчості В'ятровича стояли в не меншій черзі, аби отримати автограф автора та сфотографуватися з ним. Усі місця в залі були заздалегідь зайняті, а поза кріслами тіснилося багато людей. Після виступу автора не бракувало запитань із залу.

Під час презентації другий її учасник — журналіст і публіцист Сергій

Руденко — зазначив, що Володимир В'ятрович не тільки історик, він сам — творець історії: «Він є політик, учасник територіальної оборони з перших днів російського вторгнення. Він з автоматом ходив вулицями Києва, Київщини, захищав столицю. Тому те, що тут написано — це не просто вивчення історичних документів в архівах Служби безпеки України. Це те, очевидцем чого був Володимир В'ятрович. Тому ця книжка цінна саме аналізом людини, яка не лише вивчає історію, а й творить. Коли розпочалася велика війна 24 лютого 2022 року, багато було суперечок, як означати період, який був до 2022 року. Хтось каже, що 24 лютого 2023 року — це був рік великої війни. Хтось говорить, що це дев'ять років війни. В'ятрович каже, що ми вже сто років у війні з рф. Тобто росія воює з нами вже сто років. Це почалося ще в 1917 році і продовжується по цей час».

«Чому столітня? Тому що якраз сто років тому ця війна набула форм, які дуже близькі до тих форм, які вона має зараз, — пояснює сам Володимир В'ятрович. — Нинішня Україна є приблизно у тих кордонах, як при Українській народній республіці. З другого боку, маємо агре-

сивну росію — тоді більшовицьку, тепер — нібито російську федерацію, а насправді ту саму російську імперію, незалежно від того, як вона змінювала прапор. І початки цієї війни, і її продовження — усе це дуже перебивається із тим, що було сто років тому. Звичайно, можна заглиблюватися далі в історію, можна говорити і про трьохсотлітню війну, але тоді вже фокус історії розмивається. Дуже багато речей, і я згадую про це у своїй книзі, які характеризують цю війну як таку, що супроводжується масовими злочинами, геноцидом супроти українців. І справді, такі факти можна знайти не тільки у ХХ столітті. Найпростіший приклад — знищення Батурина. Це дуже перебивається із тим, що ми бачимо зараз на територіях, куди дістає російська армія. Але мені здається, найчіткіше про війну, яка перебивається з теперішньою війною, говорити можна якраз від початку створення Української держави — Української народної республіки. Це Третій універсал (кінець 1917 року), це більшовицький переворот у росії. По суті, це етапи цієї війни, яка тривала з перервами, різними фазами. Це активна масштабна війна, яка тривала до 1921 року, поки існувала Українська дер-

жава і українська армія. Це підпільна війна 20-х років. Це війна на Центральній і Великій Україні 30-40-х років, війна 30–50-х років у Західній Україні, війна ненасильницькими способами з боку українських дисидентів. Війна учасників національно-демократичного руху кінця 80-х — початку 90-х років. Врешті-решт наша перемога у 1991 році. Але насправді ця перемога у 1991 році через відновлення української Незалежності була лише паузою у продовженні цієї війни. Тоді ми, напевно, цього не розуміли. І ми тоді не хотіли вірити, що буде продовження цієї війни... Бо тоді Україна отримала цей шанс — відірватися від росії».

За словами автора, перший наклад книги «Наша столітня» випущено два тижні тому, а вже розійшлося 2 тисячі примірників. У Львові, як і на попередній київській презентації, закінчилися всі примірники. У видавництві «Фабула» та «Ранок» теж вичерпався перший наклад. Видавництва готують другий, який має бути до кінця цього місяця. Книжки ще можна придбати на деяких інтернет-ресурсах, які заздалегідь закупилися.

Юлія Ліщенко, «ВЗ»

«НУ ЩО Ж, БУР'ЯН. ВІН ТЕЖ – НЕМОВ БИ КВІТИ, КОЛИ НІЧОГО ІНШОГО НЕМА...»

Подивився інтерв'ю тепер уже колишнього голови Шевченківського комітету Юрія Макарова для «Української правди», записане одразу слідами гучного скандалу, сподіяного ним же і невідомими громаді особами з високих кабінетів чи то ОПи, чи Мінкульту.

Кілька суб'єктивних зауваг з цього приводу.

Пан Макаров під час інтерв'ю всіляко намагався експлуатувати образ такого собі «вільного художника».

Проте, як на мене, лукавить пан Макаров.

Насправді це демонстрація ліберального цинізму, загорнутого в претензійну обгортку і припудреного образом такого собі «європейського денді». Така собі гра на чималій сегменті тієї публіки, котра виросла на дешевому фейсбучному хайпі і яка множить щодень геометрично. Адже чого там гріха таїти: ідоли і авторитети нині скинуті додолу, і смачно, з поросячим вереском, потоптані натовпом, критерії поцінування таланту розмиті розливаним морем графоманії і свояцтва, а енергетичне поле культури становить собою печальну руїну з поодинокими віціленими вежами і з метикуватими «ушлями» пастухами, що їх найняли, талановито перейнявши естафету від невдах-папередників, новітні розпорядники держави.

«Ну що ж, бур'ян. Він теж – немов би квіти, коли нічого іншого нема...»*

Деякі зізнання «мислячого ліберала» Макарова мене шокували. Не хочу копірситися в його «інтелектуальних», на витрішки, розмислах. Скажу лишень, що пишати своєю необізнаністю у правових питаннях для голови Шевченківського комітету – абсурдно навіть у нашій країні, де й тепер, у час великої кривавої війни і великої драми українського народу, вельможам закони не писані. Так само мало честі в зізнанні п. Макарова про те, що один з лауреатів Михайло Назаренко (справді непоганий літературознавець), а також інший лауреат – безперечно чудова «Хорез козацька» – його друзі. Шокував п. Макаров зізнанням у тому, що, на жаль, не встиг номінувати

на премію ще одного свого «товариша» – Леся Подерв'янського. Уявляю, як бідний Шевченко перевертався б у своїй могилі «серед степу широкого», якби Макаров «встиг дати» йому Шевченківську премію. А ще уявляю, як члени Шевченківського комітету гуртом слухають, розвисявши вуха, нетлінні перли нашого «генія обсценної лексики». (На можливі звинувачення мене в пуританстві відповім лаконічно: не плутайте вбиральню з церквою, а нудистський пляж з консерваторією).

Так само не буду акцентувати увагу на шлейфі дурного запаху довкола Макарового друга Назаренка у зв'язку з його «російським слідом». Про це писано-переписано більш ніж достатньо, але подиву не викликає. Адже і Макаров, і його нинішні покровителі від культури – в кращому разі «общедемократи», котрі виросли з підштаників Булгакова (хоча й не всі його читали, але це не має значення), і для яких Бандера досі – чорт рогатий, яким треба лякати телевізійний лохторат. Історія з Назаренком класично лягає в прокрустове ложе державної гуманітарної політики, що її провадять теперішні культурні генерали і полковники. В цьому ложі українській національній культурі відводиться місце в шароварній резервації, натомість російський режисер вільно проводить в Україні «дитячі кастинги» для ролей малолітніх жертв Бахмута, а пихата рашистська журналістка з «демократичним» ізраїльським паспортом «абсолютно офіційно» транслює свої репортажі («всьо не так адназначна») з території згорьованої України...

«Уродилась рута, рута...»

Якщо в суспільній свідомості нині, в контексті лютої війни з ненависним ворогом, відбуваються суттєві метаморфози, то сфера культури залишається таким собі стоячим болотом з каламутною водою, в якому добре вручну виловлювати рибку. Чим це загрожує – зайве казати. Відсутність чіткої, системної, національно зорієнтованої і базованої на європейських цінностях державної гу-

манітарної політики – ознака того, що ми досі не порвали пуповину, яка зв'язує нас з проклятим «руським міром», у якому слідом за Булгаковим обов'язково приходять ворожі танки і сіють смерть.

Знатний зашквар довкола Шевченківської премії – одна з відрижок цього проклятого «руського міра».

*рядок з вірша Бориса Олександрова-Грибінського.

Михайло Сидоржевський, «УЛГ»

Комітет Національної премії України імені Тараса Шевченка у четвер, 16 березня, випустив офіційну заяву, в якій прокоментував скандал щодо вручення Шевченківської премії цього року.

Члени Комітету нагадали, що їхні повноваження за законом закінчилися після вручення Шевченківської премії 2022 року. Через воєнний стан погодилися на пропозицію продовжити працювати аж до його завершення.

Але через незгоду з механізмом створення нових номінацій члени Комітету подають у відставку: "У нинішніх обставинах, коли нас поставили перед наміром змінити правила Положення Національної премії імені Тараса Шевченка ad hoc, додати нові номінації та пришвидшити процедуру відбору, члени Комітету не бачать можливості продовжувати роботу – і складають свої повноваження".

Заяву підписали 13 членів Шевченківського комітету: Дмитро Богомазов, Володимир Войтенко, Майя Гарбузюк, Тамара Гундорова, Ростислав Держипільський, Римма Зюбіна, Алла Мазур, Люба Морозова, Віктор Плоскіна, Юлія Сінькевич, Ірина Славінська, Остап Сливинський, Євгеній Стасіневич.

Раніше свої повноваження в Комітеті склав його голова Юрій Макаров і одна з членкинь Влада Ралко.

«ТОМУ З НИМ ТРЕБА ЗАКІНЧУВАТИ ЯКОМОГА ШВИДШЕ»

Імперські плани російського диктатора йдуть набагато далі ніж територія України. Цього разу кривавий план владимира путіна розрахований на багато країн світу.

Про це в інтерв'ю сказав секретар РНБО Олексій Данілов. Він зазначив, що певні процеси, спричинені російським вторгненням в Україну, будуть відображатися і на всьому світовому співтоваристві.

Що задумав путін

За словами Данілова, путін має велике бажання, щоб найближчі рік, два, три з'явилося таке явище, як голод. «І те, що ми вже не зможемо постачати стільки продуктів харчування, скільки ми постачали до цього як країна, яка годувала величезну кількість населення у світі, путін буде цим користуватися. Це один із планів путіна. Чому я й кажу, що з ним треба закінчувати якомога швидше», — наголосив секретар РНБО.

Данілов наголосив, що для України питання №1 — це життя наших громадян,

яких нищить путін. Однак питання світового голоду, який путін програє, не менш важливе. Світ має поставити крапку.

Прогнози невтішні

Секретар РНБО пояснив, що Україна має розрахунки, які вже презентували президенту і Кабінету міністрів.

"І там за розрахунками виходить, що коли світ у 2040-2050 роках вийде на населення приблизно у 10 мільярдів громадян світу, маємо на увазі, що додатково треба буде 265 мільйонів протеїнів. Де їх брати — світ не знає", — додав він.

І чим більше буде територій, на яких будуть відбуватися такі речі, як сьогодні відбуваються на території нашої країни, тим більші будуть виклики.

Це важливо! Україна є однією з найбільших країн-виробників зерна у світі. І під час 2022 року росія не лише робила землі непридатними для вирощування зерна, а й блокувала його експорт. А також сама крапа українське зерно.

Варто зазначити, що війна росії проти України дійсно має вплив на весь світ. Зокрема, путін намагався припинити експорт українського зерна, щоб збільшити голод у різних країнах. росія вдалася й до блокування зернового коридору лише через 3 місяці, як експорт зерна з України, хоч і в менших об'ємах, знову став доступним.

Фото: «Цензор»

Альона Захарова, «24 канал»

МЕДВЕДЕВ ЛЮТУЄ

Завод із виробництва танків має намір відкрити в Україні німецький збройовий концерн «Rheinmetall». За словами головного виконавчого директора компанії Арміна Паппергера, на будівництво підприємства можуть виділити 200 мільйонів євро. У разі будівництва танкового заводу на території України, його можна буде захистити від російських ракетних ударів, запевняє Берлін.

Про це повідомляє німецьке видання «Spiegel».

Зазначається, що компанія не вважає за необхідне очікувати закінчення війни в Україні і готова будувати завод навіть під загрозою ракетних ударів з боку росії. За словами Паппергера підприємство зможуть захистити від ударів росії, якщо такі будуть.

Потужність заводу може становити до 400 основних бойових танків типу «Panther» на рік, — уточнює видання.

Німецька сторона попередні домовленості називає «багатообіцяючими» і розраховує оформити угоду найближчим часом.

Голова «Rheinmetall» Армін Паппергер вважає, що це досить цікава угода для обох сторін. Для України насамперед тим, що вона матиме необхідне для неї озброєння «під рукою».

Для перемоги Україні потрібно від 600 до 800 танків. Навіть якщо Німеччина віддасть усі 300 танків «Leopard 2», що є в розпорядженні Бундесверу, цього все одно буде замало, — наголосив голова «Rheinmetall».

На сьогодні збройовий концерн «Rheinmetall» виробляє близько 250 танків.

Ця новина вже знайшла відгук у кремлі. Так, заступник голови ради безпеки росії Дмитро медведев відреагував на те, що німецький концерн «Rheinmetall» хоче побудувати в Україні танковий завод ще до закінчення війни. Він пригрозив, що росія знищить завод ракетними ударами.

Про це він написав у «Telegram».

«Якщо все-таки фірми вирішать будувати по-справжньому (хоча вони люди начебто прагматичні), чекаємо з нетерпінням. Цю подію буде належно відзначено салютом із "Калібрів" та інших піротехнічних пристроїв», — ідеться русофашистському повідомленні.

«Rheinmetall» — німецький машинобудівний і зброярський концерн — один із найбільших виробників військової техніки та зброї в Європі. Серед основних розробок компанії — танки «Leopard», «БМП Marder», «САУ PzH 2000» та інші види важкої техніки.

Тарас Здоровило, «УМ»

ГОТІВКА У ВАЛІЗАХ

Служба безпеки заблокувала транснаціональний канал незаконного ввезення в Україну грошей, викрадених на тимчасово окупованій території нашої держави.

Викрито п'ятьох учасників схеми, в яких вилучено майже 37 млн. у гривневому еквіваленті.

Ділки намагалися приховано провезти ці кошти до Чернівецької області через пункт пропуску «Порубне». При цьому частину готівки заховали у валізи, а частину — примотали собі до тіла.

За попередньою інформацією, ці гроші були викрадені з тимчасово окупованих територій України.

У подальшому здобуті злочинним шляхом кошти вивозили до однієї з країн Близького Сходу, а потім через європейські країни до митного кордону нашої держави.

Ділки намагались завезти готівку у Чернівецьку область під виглядом туристів на рейсовому автобусі.

Наразі за матеріалами СБУ на вилучені кошти накладено арешт.

Вивчається версія, що незаконно ввезені гроші могли призначатися для фінансування російської агентури в Україні.

Також у співпраці з Державною службою фінансового моніторингу України відстежуються всі маршрути нелегального каналу та причетні до цього особи. Частину коштів, які були вилучені у «транзитній» країні ЄС раніше, зараз заблоковано. Вирішується питання щодо їх стягнення на користь України.

Досудове розслідування триває, вживаються комплексні заходи для притягнення до відповідальності всіх учасників схеми. СБУ наголошує на невідворотності покарання за злочини проти національної безпеки України.

Заходи проводили за процесуального керівництва Офісу Генерального прокурора та у взаємодії з Державною службою фінансового моніторингу України.

Текст і фото: СБУ

АРЕШТ ЗА «ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗСУ»

Співробітники ФСБ росії затримали в Хабаровську активістку руху "ЯМиФургал" (назва походить від прізвища російського політичного діяча Сергія Фургала, арешт якого викликав у 2020 році протести в Хабаровську та Хабаровському краї). російські спецслужби інкримінують жінці "фінансування ЗСУ". Про це повідомили у ЦГЗ ФСБ у понеділок, 13 березня.

Там також стверджують, що жінка "через політичну ненависть і ворожнечу" переказувала гроші Збройним силам України для купівлі зброї, боєприпасів та обмундирування.

Місцеві правоохоронні органи порушили кримінальну справу про державну зраду щодо ймовірної активістки.

За Катєю Юськів, «Кореспондент»

Ділимося сумною вісткою, що по короткій недузї, 12 березня 2023 року, відійшла у вічність нам дорога і відома в українській громаді

**ОЛЕКСАНДРА-ЛЕСЯ
КОВАЛЬЧУК-КАЧКА**

народжена 3 вересня 1925 року у Мартинові Новім Рогатинського повіту. Малолітньою була вивезена до Німеччини на примусову роботу, де познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Володимиром Качкою. Після прибуття до Канади, до міста Торонта, Леся Качка включилася у працю серед української громади, а її муж Володимир став членом Спільноти Української Молоді і багато причинився до розбудови оселі «Веселка» в Актоні.

Леся Качка стала членом Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, тепер Ліги Українок Канади, де віддано працювала. Вона прощала членів відділу, які відходили у вічність, з прапором організації. Працювала у Суспільній Службі. За свою працю отримувала нагороди з України та від організацій з Канади. Леся Качка була серед авторів журналу «Всесміх».

Родина, а спеціально Леся Качка, була щедрим жертводавцем на потреби Української Армії, Ангелів Хоронителів, таборів для сиріт, фонд св. Миколая, пам'ятник Голодомору. Жертвувала всюди, де бачила потребу. Щира їй подяка за це..

В глибокому смутку залишила дорогу доню Сузанну з мужем Брусом, внука Роберта, дальшу родину в Америці та Україні, близьких та знайомих.

Нехай канадська земля буде їй легкою, від нас усіх — вічна пам'ять!

Б. Т.

Видавництво «Гомін України» висловлює співчуття родині та друзям покійної, а родині щира подяка за пожертву для «Гомону України» у сумі \$200.

Вічна пам'ять Лесі Качці!

Вічна пам'ять Лесі Качці!

**«АРЕШТ ПУТІНА
БУДЕ ОГОЛОШЕННЯМ
ВІЙНИ РОСІЇ»**

Одіозний дмитрій медведев, заступник голови Ради безпеки рф заявив, що ситуація, яка передбачає арешт російського президента за рішенням МКС, означатиме оголошення війни російській федерації.

Про це 23 березня повідомив "Интерфакс".

"Ось уявімо собі — зрозуміло, що ця ситуація, яка не реалізується ніколи, але, тим не менш, уявімо собі, що вона реалізувалася. Чинний голова ядерної держави приїхав на територію, припустімо, Німеччини і зазнав арешту. Що це? Оголошення війни російській федерації! І вже в цьому випадку всі наші засоби полетять у Бундестаг, в офіс канцлера тощо. Він розуміє, що це "казус беллі", що це оголошення війни? Чи він учився погано?" — зазначив він.

медведев назвав МКС "якоюсь правовою нікчемною, яка нічого суттєвого не зробила з моменту свого створення".

За словами медведєва, за час своєї роботи МКС "нічим серйозним не відзначився": "За всю історію вони притягнули близько 30 персон, (...) це якесь там третьюрядні повстанці в якихось, як правило, невеликих країнах".

"Але є наслідки, і вони полягають у тому, що такого роду рішення створюють колосальний негативний потенціал. А в нас і так дуже погані відносини із західним світом, гірших узагалі, напевно, за всю історію не було", — резюмував медведєв...

Тарас Здоровило, «УМ»

**КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, - ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!**

**«БЛАЖЕННИЙ
ТОЙ...»**

російські окупанти продовжують воювати проти України, вбивати мирних людей, в тому числі і дітей. Втім священники московського патріархату не соромляться благословляти окупантів на таке. Щобільше, вони навіть радять вбивати немовлят, цитуючи вирвані з контексту біблійні вірші із Старого Завіту.

В Мережі поширюється відео, на якому чути, як священник російської православної церкви говорить про те, що український народ, нібито, "збився зі шляху істинного". Тому священник рпц порадив окупантам вбивати навіть українських дітей, а не тільки дорослих.

"Блаженний той, хто візьме немовлят твоїх і розіб'є об камінь", — розповів пропагандист в рясі.

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200

Fax: 905-565-6677 Cell:

416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga,
ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Senior Driver Education 80+ licence Renewal

Classroom Teacher
In-Car Educator
D.C.A

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Купівля та продаж нерухомості !

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

RE/MAX
Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

ANNUAL GENERAL MEETING

TUESDAY
APRIL 25
6:00PM

OLD MILL TORONTO
21 Old Mill Road

RSVP BY APRIL 14

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

BCU MEMBERS WHO WISH TO SERVE

BCU Members are invited to submit an application for nomination, in accordance with the Credit Union's By-Laws, outlining qualifications, community involvement, and reasons for wishing to serve on the Board. Applications will be accepted for 3 positions on the Board for a 3-year term.

The Nominating Committee is looking for the following Director competencies: Leadership; Financial Literacy; Audit, Risk Management, and Compliance; Credit Union Operations; Corporate Governance; Strategic Planning.

Applications may be obtained at www.bcufinancial.com. Applications must be submitted by Thursday, April 6, 2023, to the attention of Nadia Kuz, Chair Nominating Committee, BCU Financial, nadia.kuz@bcufinancial.com.

BY-LAW AMENDMENTS NOTICE

Several by-law amendments are proposed for approval by membership to reflect the changes in Credit Unions & Caisses Populaires Act, 2020 (CUCPA 2020) which came into force in March 2022. Proposed by-laws are available to the membership of Buduchnist Credit Union Ltd. upon request and upon registration for the 2023 Annual General Meeting.

BCU Кредитова Спілка Будучність

КРЕДИТ НА НЕРУХОМІСТЬ

5.35%*
5 років

Spring Blooms

Особливі відсотки

17 місяців

22 місяці

**Grow your savings
with BCU!**

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid from February 1, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC;
detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change,
extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 17 and 22 month terms only;
NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds.
Offer valid from March 27, 2023. Rates are annual and subject to change.
We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.